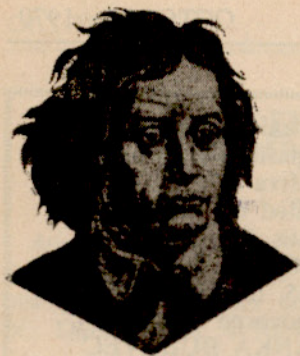
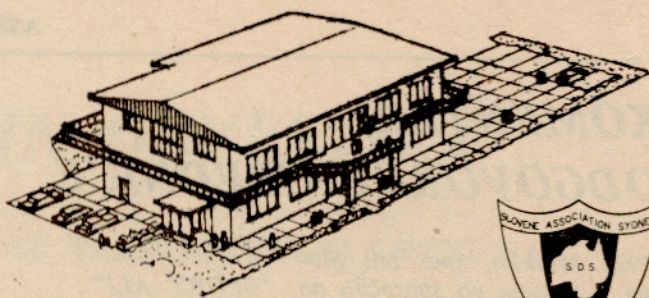

Avstralski

SLOVENE

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

Cena 50 c.

Year-let 1

October, 1979

No.-št.7

Registered for posting as a publication Category B.

SLOVENSKO DRUŠTVO — KULTURNO BOGATI

SLOVENSKA DOPOLNILNA ŠOLA PRI S.D.S.

Dolga leta smo samo sanjari-li, kedaj in kako bomo pričeli z učenjem slovenskega jezika pri našem Društvu.

To sanjarjenje se je končno uresničilo in smo 23. septembra odprli vrata, nove učilnice v prvem nadstropju našega doma, trinajstim učencem. Število učencev se hitro širi, tako da smo pri zadnjem pouku že morali mlajše ločiti od starejših in napraviti dva razreda. Gospa Pavla Gruden, se zelo trudi, da otrokom na čim lažji način razloži našo lepo a zelo težko slovenščino. Otroci jo imajo zelo radi in nestrpnost pričakujejo naslednje nedelje.

Vse več zanimanja in povpraševanja prihaja od strani članov S.D.S., kakor tudi drugih rojakov, kateri radi tega ali onega razloga ne zahajajo v kroge slovenskih organizacij in ustanov. Ideja in želja nas — prve generacije emigrantov v Avstraliji — naj bi bila predvsem, da bi naša mladina v bodočnosti druževala rojake in da zapustimo svojim otrokom nekaj najdražjega — ljubezen do svoje domovine in materinskega jezika.

Slovenska šola je pomembna in tudi zelo potrebna našim otrokom, če se odločimo za vrnitev v domači kraj, ali pa da smo se za vedno naselili tukaj v Avstraliji.

Vse kar je oviralo Slovensko Društvo pri ustanovitvi slovenske dopolnilne šole, je bil primanjkljaj učiteljev, ta težava se vedno znova pojavi pri organizacijah in društvih — primanjkljaj kulturnih delavcev — premajhno razumevanje in sodelovanje društev, ki so v tem polju bolj napredni, ali pa celo slabo zanimanje posameznikov z znanjem na tem področju.

Upamo in želimo, da bo slovenska dopolnilna šola pri S.D.S. ostala na trdnih tleh, otrokom pa polno lepih uspehov pri učenju.

FOLKLORNA SKUPINA "PLANIKA"

V začetku meseca septembra, je bila pri S.D.S. na novo ustanovljena folklorna skupina pod imenom "PLANIKA". Prve plesne vaje so bile 9. septembra v prostorih našega kluba. Začeli smo s petnajstimi pari, pri drugi vaji, je bilo število že večje in danes im učiteljica gospa Marija Košorok kar polne roke dela, pri tem ji pa pridno pomaga gđ. Nives Muha, na harmoniko jih pa spremlja Martin Konda.

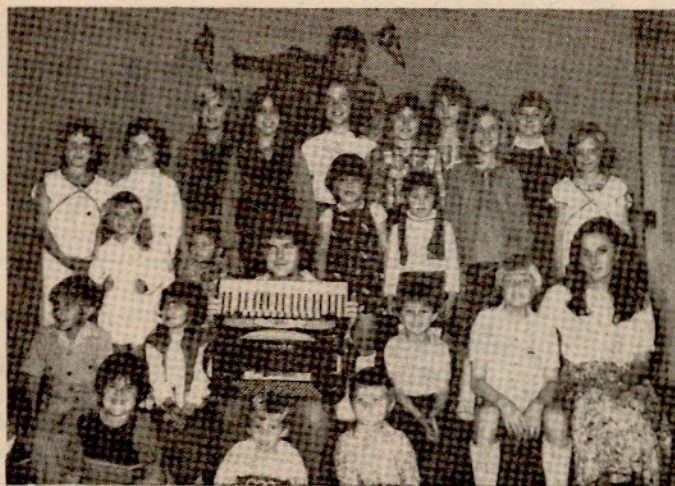
Otroci so zelo navdušeni in radi prihajajo, verjetno se še vsi spominjajo, kako so že pred leti

nastopali prav iste plesne in s prav isto požrtvovalno učiteljico na slovenskih prireditvah, kakor tudi prireditvah celotnega Jugotnika.

Otroci — njihova vzgoja, učenje slovenskega jezika in njihova pridobitev slovenskih narodnih in domačih običajev — so naša bodočnost. Brez njih v bodoče tudi naši domovi in klubi ne bodo več obstojali. Zato je naša dolžnost, kakor je to tudi dolžnost posameznih staršev, da skrbimo za razvoj slovenske besede in kulture naših otrok.

Učenci 1. razreda z učiteljico gospo Pavlo Gruden

Folklorna skupina "Planika" s harmonikašem Martinam Konda in Nives Muha

Folklorna skupina "PLANIKA", pa vabi vse slovenske otroke, neozirajoč se na starost, da se jim pridružijo in sicer vsako nedeljo od 11.30 dopoldne dalje. Po končanih vajah, se lahko pridružijo učencem slovenske dopolnilne šole. Pouk se pričinja ob 2h popoldne.

SLOVENSKI ŠOLSKI ODBOR ZA N.S.W.

Slovenski šolski odbor za N.S.W., katerega sestavljajo člani vseh organizacij in ustanov in katerega član je tudi S.D.S. zastopan od strani Ivanke Bulovec, pripravlja prvim maturantom slovenskega jezika, maturantski bal, v nedeljo 25. novembra 79. s pričetkom ob 7h zvečer v Auburn Town Hall.

Ta večer bo osem slovenskih dijakov, ki so maturirali v slovenščini na državnih šolah v Sidneju prvič v zgodovini, sprejelo posebne plakete v priznanje, darilo slovenskega šolskega odbora za N.S.W.

Za tainstveni večer si lahko razervirate in nabavite vstopnice pri vsakem društvu, obenem pa apeliramo na starše, da pustijo otroke do petih let starosti doma v varstvu. Cena za otroke od petih do dvanajstih let je \$5.00, od dvanajst let dalje pa \$10.00 na osebo. V tej ceni je vključena tudi bogata večerja.

Maturantje, med katerimi sta tudi naša članica gđ. Lisa Reja in Franci Mramor, bodo imeli poseben sprejem in jih bo pri tem pozdravil tudi Minister za Education Mr. Bedford.

Priznanje slovenskega jezika, kot učni predmet na visokih šolah, je zgodovinskega pomena za vse Slovence v Avstraliji, zato vas vabimo, da se udeležite tega večera in sami vidite, kako so ponosni slovenski otroci ob maturiranju jezika domovine svojih staršev.

Ivanka

KOMENTAR ODGOVORNE UREDNICE

Pred kratkim, smo bili Slovenci v Sidneju po sporočilu na radiu 2EA in sporočili posameznih, obveščeni, da bo v prostori SBS-a v Elizabeth Streetu predvajanje slovenskih dokumentarnih filmov, pri čem naj bi delavcem special broadcasting servisa, omogočili naše mnenje o filmih, katere pripravljajo za začetek Ethnične televizije v mesecu oktobru. Z razočaranjem sem opazila, da se je razen treh članov Slovenskega Društva, udeležilo tega predvajanja zelo skromna peščica Slovencev. Nehote in samo po sebi pridre na površje vprašanje, kje so bili TV delavci, da po takozvanem odboru ne povprašujemo več.

V takšnih primerih se mi zdi, da se nekateri vse premalo zavedajo svoje odgovornosti pri delu za medij posebnega in nadvse važnega pomena.

"ŠPORT ALI"

Članek pod naslovom "Šport ili", sem objavila zato, ker čutim s prijatelji kluba ISTRa, kakor tudi s piscem tega članka. Vem, da sodelovanje že med Slovenci samimi nikdar ni bilo v najboljših perspektivah, zato se ni čuditi, da so to bolečino malo bolj jasno izrazili naši sosedi — Slovenci isterske obale. Spoštovanje med Slovenci, oziroma narodi Jugoslavije, naj bi bilo po mojem mišljenju globoko in prijateljsko, ker le tako bomo uspeli v bodoče.

Šport, je bil pred nedavnim predložen, kot edino mogoče sodelovanje med Slovenci v Sidneju. Po članku "Šport ili", pa nam da misliti in dvomiti.

Ivanka

ISTARSKI BOCCARSKI TURNIR "ARENA" SPORT ILI?

Po divnom sunčanom danu u nedelju 16.9.79. je održan boccarski turnir "ISTRE" kluba pod imenom "ARENA". U isto takim divnim igrališta naših prijatelja iz SDS, koji su nekoliko sedmica prije uređivali okolje, da bi za taj dan bili što bolje uređeni i gosti ljepo dočekani. Tako je i bilo uz ljepo gostoprimstvo naših Slovenaca. Sve je počelo po planu i rasporedu, osim jedne stvari. Iz objektivnih razloga nisu se prijavili kluba Hajduk i Chatswood, čije su odsutnosti prihvaćene. Ali šta je bilo sa Triglavom?

Puno se priča na sve strane ali niko nema pravu istinu. Predsjednik boccarske sekcije Istre je lično kući odnesao pismo (pozvanicu) predsjedniku boccarske sekcije Triglava. Znači tu nema ispreke, da nisu dobili na vrijeme. Glasi se šire, da to pismo došlo previše kasno. Medjutim to nije istina, jer je to pismo predato 5.9.79, a turnir je bio 16.9. Znači ostalo je punih 11 dana za koje vrijeme se moglo obavestiti sve triglavske boccare. Zna se, da pismo iz jedne strane Australije na drugu stigne u 3 — 4 dana. Prema tome imali su još punih 7 dana, da odgovore čak i posle konzultacije od nekoliko dana. Dali je to istina? Ili pak druge priče koje idu naokolo? Jedna od tih je, da su njihove žene igrale neki turnir i to da jih je spriječilo. Mi nismo pozvali žensku ekipu, nego mušku. Znači žene su mogle igrati u Triglavu a muški na istarskom turniru. Zar oni ne mogu doći bez žena? Ili bi im to bio prvi put? Istriani nisu zvali celi klub Triglav već nekoliko igrača, da predstave svoj klub. Zar njima nije čast, da neko predstavi i zastupa njihov amblem? Ja ne osudujem sve boccare kluba Tri-

glav već one odgovorne koji nisu odgovorno postupali prema boccarima Istre a ni prema svojim boccarima, članovima istog društva. Svi boccari i neobocari su uvijek gojili respektovan prijateljski odnos sa svim ljudima bez obzira odakle dolaze, a pogotovo sa Slovincima. Istrijani smo isto Slovenci od Sečovija pa do Trsta uz more to je sve Istra. Pa onda zašto nama tako nešto napraviti, kad smo toliko bliski? Zar su to oni ljudi koji pričaju, da žele surađivati? Suradujući prijateljsko treba stvarati a ne pričati. Kako kaže ona poslovice kod nas na taljanskom: MENO CIACULE, PIU FATI.

To je istarski drugi turnir. Jedan je bio održan početkom februara u Triglavu a ovaj su napravili u SDS iz razloga, da su svima fer. Kako je, da je. Turnir je završen, boccari su sretni, jer su zaista uživali u divnom danu, atmosferi i toplom gostoprimstvu Slovenskog Društva, koji zaslužuje svaku pohvalu.

Želio bi, da se odgovorni ljudi boccarske sekcije Triglava izjasne istinu nedolaska na turnir Istre. Jer se jedino tako mogu očistiti pred svojim ljudima, koji sumljaju istotako kao Istrijanci. Pa neka budu jedni i drugi suci ove polemike koja nikad nije smijela doći, barem ne između ova dva prijateljska društva. Oni koji čitate još jednom shvatite me, da ne optužujem ni boccare ni članove kluba Triglav. Optužujem one, koji su direktno odgovorni, a oni što nisu neka natjeraju odgovorne da odgovaraju zato.

Napisano sam to radi toga, da bi zaista došla na dan prava istina i time se oslobodilo one što nisu krivi. Isto je najglavnije, da se odbaci svaka sumnja dok se

KREFT O PREŠERNU

LJUBLJANA — "V ječi življenja" je naslov knjige, v katero je Bratko Kreft uvrstil dramsko besedilo s tem naslovom, podnaslovljeno "neblaga igra iz zadnjih dni pesnikovega življenja". In pa obsežen spremni zapis. Gre za igro o največjem slovenskem pesniku dr. Francetu Prešernu.

Spremno besedo k drami "V ječi življenja" je Bratko Kreft napisal iz dveh razlogov: "na podlagi faktografskih podatkov, ki jih je doslej oskrbelo dokaj bogato slovensko prešernoslovje", pravi, je "skušal s pretresom nekaterih dogodkov v Prešernovem življenju in v takratni družbi opozoriti na nekatere stvari, ki so se mi zdele kritično premalo poudarjene. Na drugi strani pa sem ravno z njimi skušal literarnozgodovinsko kakor tudi sociološko-politično in tudi psihološko, ne samo podpreti dramsko upodobitev zadnjih tednov Prešernovega življenja in vsega tistega, kar se je takrat posredno in neposredno godilo okrog njega in z njim, marveč tudi dokazati, da nisem v bistvu prikazal v drami nič takšnega, kar bi bilo neresnično. Če sem igro označil za protimitsko, sem hkrati opozoril, da nasprotuje vsemu krivemu in po največkrat tudi lažnivemu in frazerskemu "štanjoliziranemu" mitu, ki ga uganja s Prešernom že sto let meščanska in malomeščanska srenja."

Igra spremlja Krefta že od leta 1947, doživela je tudi že dve realizaciji, ki pa sta širši javnosti ostali nedostopni ((scenarij za film, prva verzija gledališkega besedila, uprizorjena in propadla ob otvoritvi Slovenskega kulturnega doma v Trstu). Odločilna nova pobuda so bila odkritja v zvezi s požigom Prešernove zapuščine (Levec, Gspan). Drama se ob osrednjem problemu Prešernovega življenja, njegovi ljubezenski tragediji, tej zgodbi "tipično romantičnega ljubezenskega brodolomca" okvarja se z najžejim literarnim krogom, zbranim okoli Prešerna. Tako na novo vidi vlogo Čopa, pa delež Andreja Smoleta, sporno osebnost Mihe Kastelica itd.

V drami, skratka "ni vse zares tako kot je bilo, je pa resnično" in Prešeren se nam, kot pravi avtor, kaže kot "velik ne samo v svoji poeziji, ampak tudi v svojem trpljenju"...

ne očisti. A sumnja ima puno.

Sve što sam napisao je moje lično mišljenje a nikako mišljenje drugih, za koje ne znam. To nije mišljenje Istre Social Kluba niti boccara, već moje personalno. A napisao sam, jer smatram da mi je to dužnost, kao častnom članu Istrijskog kluba.

Anton Karlovic

Australski SLOVENEK
je glasilo Slovenskega
Društva Sidnej
Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel St. Lakemba
2195, telefon: 759 7094
Odgovorna urednica
IVANKA BULOVEC
Urednik:
DARE BOREC
PAVEL BOGATAJ

Vse dopise naslavlajte
na SLOVENE
ASSOCIATION,
SYDNEY,
P.O. Box 93, Fairfield
2165

NOVICE PO SVETU

POLITIČNA VRTNICA

Japonski vrtnar Yoshio Takatori, pri 29 letih je še mlad v svoji stroki, zato pa nič manj podjeten, je vzgojil novo vrtnico, rdeče-belo, skoraj prosojno, takšno, ki naj bi izžarevala energijo, in jo imenoval po voditeljici britanske opozicije Margaret Thatcher. Vrtnar je potreboval za svoje delo polnih 10 let. Da ne bo pomote, Yoshio je britansko politično šefinjo prosil za dovoljenje, če sme vrtnico krstiti z njenim imenom, in dovoljenje tudi dobil.

ZAHRTEN UMOR V FRANKFURTU

BONN — Frankfurtska policija je aretirala tri protijugoslovanske teroriste, ki so v noči od petka na soboto v restavraciji "Balkan grill" sodelovali v zahrtnem napadu na skupine mirnih jugoslovanskih državljanov ter ubili 38-letnega delavca Saliha Mešimoviča iz Travnika.

Policija je prišla 23-letnega Anteja Kujundžića, enega od najmanj štirih oboroženih zločincev, ki so streljali na goste. Takoj po zločinu je policija aretirala dva napadalca, vendar njunih imen ni objavila. Četrti terorist Ivan Livajić je zbežal, vendar so za njim razpisali tiralico.

Dan kasneje so podtaknili požar v restavraciji, v kateri se je odigrala krvava drama. Lokal je pogorel.

EKSPLOZIJA V MUZEJU V VELIKOVCU

CELOVEC — V muzejskem traktu mestne hiše v Velikovcu je 18. septembra eksplodirala bomba, ki je ranila kustusa muzeja ter nekega moškega in žensko. Kot poroča Tanjug, sta ranjena Luka Vidmar, tehnik iz ljubljanske Iskre ter Marina Blaj iz okolice Ptuja.

V tem domovinskem muzeju hranijo dokumente koroškega plebiscita iz 1920. leta. To provokacijo in zločin je mogoče povezati s koroškimi deželno-zbornskimi volitvami, ki bodo 7. oktobra.

DRUŠTVENE NOVICE IN OBVESTILA

Število članov Slovenskega Društva, se je v mesecu septembru povečalo za štiri nove članke. Dobrodošlim iskrene čestitke.

— ● —

Predstavniki RTV Ljubljana, g. Ivo Štrakelj ki se je oglašil še isti dan prihoda pri našem Društvu, nam je izročil šolske knjige, darilo slovenske izseljenke matice, ki nam jih je preko njega poslala. Najlepša hvala naši matici, ko so nam na tako hiter način pomagali pri ustanavljanju naše šole. Knjige so za prvi in drugi razred osnovne šole, katerim so priložene tudi lekcije. Razdelili jih bomo našim učencem v nedeljo. Knjige so last Društva in ostanejo vedno v razredu.

— ● —

V nedeljo 30. septembra, sta naša zmagovalca zadnjega balnarskega turnirja predala zmagovalni in prenosni pokal predsedniku S.D.S. Tonetu Bulovec v varstvo za eno leto. Ta lepi prehodni pokal, sta naša zmagovalca Lojze Kocijančič in Sergio Reja, sprejela od kluba Istre 23. septembra v Poljski dvorani Canley Vale, kjer so istrijanci priredili svoj bal.

OBVESTILO.

Obveščamo vse člane, da bo letni občni zbor Slovenskega Društva Sydney, v nedeljo 21. oktobra ob 3h popoldne v prostorih našega doma v Horsley Parku. Naprošamo vse člane, da se tega edinstvenega sestanka v letu, udeležijo točno.

- Dnevni red.
1. Otvoritev
 2. Poročila
 3. Volitve odbora
 4. Odmor
 5. Predaja novemu odboru
 6. Imenovanje računskega preglednika
 7. Članarina
 8. Razno
 9. Zaključek

Naša dolžnost je, da se občnega zbora udeležimo v čim večjem številu. Za odbor S.D.S. tajnica Ivanka Bulovec.

— ● —

Slovensko Društvo Sydney je ustanovilo svoj pevski zbor. Pevci z dobrim poslušom dobrodošli. Moški pevski zbor so vodil profesor Medven Jože prijavite se v našem domu, vsako soboto in nedeljo.

Slovenka — kandidatkinja lepotic Jugoslavije

V soboto 29. septembra smo v Newtownu izbirali lepoticu Jugoslavije. Med 11. kandidatkami je sodelovalo tudi Slovensko Društvo Sydney, katerega je zastopala gospodična LISA REJA. Lisa je ta večer osvojila drugo mesto. Za kar ji pripada priznanje in naše čestitke.

gdč. Lisa je praznovala z nami.

Celotni program tega večera je bil voden v treh jezikih, in sicer v srbo-hrvaškem, katerega napovedovalec je bil g. Toma Sirkovič, v makedonskem, ki ga je predstavljal g. Boris Despotovski in slovenski z napovedovalko Ivanko Bulovec.

Program je bil pester in dekleta elo lepa, tako, da so sodniki imeli kar dosti težko nalogo pred seboj.

Lepotica Jugoslavije je v soboto 6. oktobra zastopala Jugoslavijo v Pertu. Izbrana je bila gdč. ROSA TOTH, rojena v Subotici Jugoslavija, drugo mesto pa je zavzela gdč. LISA REJA, rojena v Sydneyu Avstralija. Ponosni smo na našo Liso in smo ji v soboto predali šopek duhtelih nageljčkov ko nas je zopet obiskala na "Briškem Večeru" v našem domu.

Vse priznanje pa pripada požrtvovalnemu delavcu pri Jugoetniku g. Tomu Sirkoviču, ker je ta večer tako lepo in uspešno vodil.

Med kandidatkinjami so bile še: Gdč. Mira Talevska, gdč. Nada Igeska, gdč. Zorica Milatič, gdč. Gordana Bartol, gdč. Milica Mladenović, gdč. Senka Čavič, gdč. Dubrovka Sabljak in gdč. Vesna Miog.

— ● —

ZA TISKOVNI SKLAD "SLOVENCA" SO DAROVALI:

Vinko Ovijach	\$5.00
Alfonz Marolt	\$5.00
Roman Reja	\$5.00
Jože Žohar	\$43.00

Vsem darovalcem najlepša hvala.

14. TRADICIONALNI LETNI BAL

Vedno uspešen letni bal Slovenskega Društva, je tudi letos, že štirinajstič lepo uspel. Med častnimi gosti tega večera, smo pozdravili Senatorja Tonija Mulvehilla, Generalnega konzula Envera Humo s soprogo, Majorja ferfildske občine je zastopal alderman Bob Pinchin. Prvič smo sprejeli v svojo sredino dolgoletnega chairmana g. W. Jegorowa in njegovo soprogo, Alderman ferfildske občine g. Don Turtle je bil tudi naš gost, direktorja Commonwealth banke, ki je momentalno v Evropi, je zastopal g. Alex Audova s soprogo. Med gosti je prvič obiskal naše prostore konzul Ante Barbir s soprogo, veseli smo bili obiska direktorja Gorenje-Pacific g. Petra Kodela in njegove prijazne soproge, priljubljeni član S.D.S. in naš računovodja g. John N. Pashley s soprogo je bil tudi naš gost. Naš rojak in arhitekt, ki z vso prizadevnostjo pripravlja

plane za zidavo zgornje dvorane, je bil pa med časom zadržan v Brisbanu in se je vabilu odzvala samo gospa Ida Jež, veselo smo sprejeli v svojo sredino tudi predsednika Triglava g. Petra Kroke in zastopnika kluba Planice iz Woolongonga gospoda in gospo Fanetič. Med vsemi naštetimi gosti, smo pozdravili tudi direktorja potovalne agencije Adriatic g. Miniča s soprogo.

Med zvoki muzike Srebrnih Strun, so nas zabavali "Avstrijski Alpinisti", ki so po stari šegi plesov, sekanja drva in lepih zvokov njihovih instrumentov, pokazali tudi art s kravjimi zvonci. Njihova živo barvasta obleka avstrijske noše in zvoki Lotinih citer, so pridobila množični aplavz. Bilo bi pa še lepše, če bi imeli naše slovenske artiste, ki bi lahko nastopili na takih in primernih večerih.

Ivanka

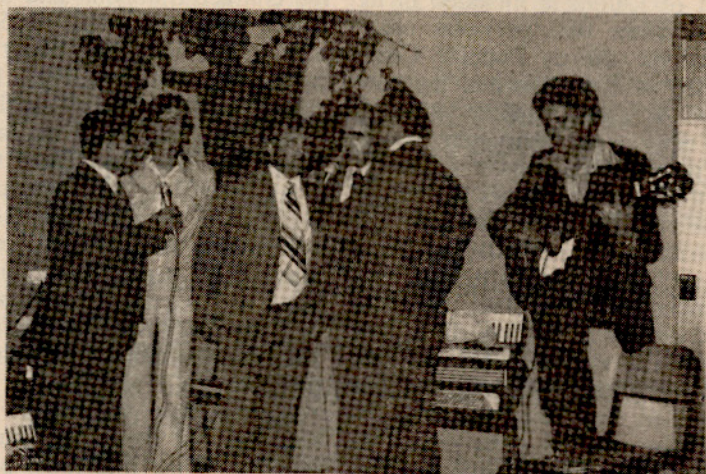

"Avstrijski alpinisti" ob spremljavi naših vrlih Fantov SREBRNIH STRUN

"BRIŠKI VEČER"!

Je bil v nedeljo 30. septembra. Kot vedno se je tudi letos "briški kvartet" dobro odrezal. Pod vodstvom Vančeta Mauriča, so godli vižo za vižo pozno v noč. Ta večer so nas veselo presenetili pevci "Klapa Maistral", ko so nam dvakrat zapeli po tri pesmi in nam na koncu zapeli tudi slovensko narodno "Na planicah

sončece sije". Obiskovalci, predvsem naši Brici, so zapuščali dvorano v poznih urah. Naši kuharici sta bili kar dobro zaposleni, pa kdo se more odreči dišeči telečji pečenki s restanim krompirjem in Verino specialiteto, gobovo omako, vse to pa zalijejo naša žlahtna vina Goriških Brd.

Dalmatinski pevski zbor "Klapa Maistral"

ENGLISH SECTION

UREJUJE Ivanka Bulovec

L J U B L J A N A

In the last Thirty Years.

In 1954 intense preparation were also underway for the introduction of the communes which to be founding cells of the Yugoslav system of social self-government. In Ljubljana the initiative for an adequate organisation was taken by the political councils. For the city area the institution of nine communes was planned. In putting the new division into effect it was important to keep in mind the large and medium size centers should not be separated from the outskirts, that the organs of power should be accessible to the influence of

Ljubljana Siska and Ljubljana Vic-Rudnik. Given that besides the city center, these communes included the less urbanized outskirts as well, one could begin to distinguish between the city and civic jurisdiction. Thus the commune become the founding cell of selfgovernment in social life. The delegates to the communes constituted the citizen's council, today the citizen's assembly. The new organ was elected in April 1969.

Some of the duties were gradually transferred to the local communities, in whose sphere all questions on various local municipal services were resolved in direct collaboration with the citizens.

non of the merging of factories, an objective image of the dynamism of the economical expansion. A series of other concerns up during the years of intensification of industrial development, which continued until 1950. Among these we must mention above all the mechanical industry, electrical, chemical, and foodstuffs plant. Among the giants of industrial construction after the war are the "Titovi Zavodi Litostroj" plant, inaugurated in 1947, which later proved themselves on the international market with their turbine production, which later expanded to include automobile assembly. In 1949 Rog the bicycle and typewriter factory, opened, the pro-

the citizens, and that they should not fracture the municipal groups. The republican law on the district areas and the communes of June 1955 established the institution of the district of Ljubljana, one of the twelve in the republic, comprising twenty-three communes. Ljubljana was added to the number of communes pertinent to the city area, as were Bežigrad, the necter, Crnuce, Moste, Polje, Rudnik, Sentvid, Siska and Vic. The district of Ljubljana included in its jurisdiction two previous organisations: the ex Popular Committee of Ljubljana and the outskirt. In order to direct politics, the districts, as temporary organs of power, should have gradually enabled the communes to manner possible. Towards this end, the districts were amplefied or fused in such way that, after the December 1962 reforms, Slovenia had only four districts. In March 1965 the districts were definitively abolished and their duties assigned to the communal assemblies. At the same time Ljubljana's communes were reduced to five: Ljubljana Bežigrad, the center, Ljubljana Moste-Polje,

With the publication of the new constitution, the new phase in Yugoslav self-government was reflected in the delegate system. The new kind of administration is based on the power of codecision directed by the elementary cells of social life, the basic organisation of associated labour and a political-territorial unity whose particular interests are manifested in that organisation of a community of interests.

As for industry, on the eve of the conflict Ljubljana had about ninety enterprises. In 1945 the area of Ljubljana had about 180 businesses, among which however there were several small artisan shops. With the nationalisation of 1946 and 1948 these firms, as well as other enterprises become the property and the administrative responsibility of the State. The area's first urgent need was for the reconstruction of many industries and the fusion and reorganisation of their capacities.

Varous new concerns were founded, but the simple number of these in the individual phases of postwar reconstruction cannot give us, given the phenome-

duction of typewriters passed in 1952 to the new Tops factory. Iskra (telecommunications) demonstrated an exceptional development; it is the largest Slovenian associated labour enterprise, and has recently transferred its direction and commercial services to Ljubljana. It was always the old industries, however, especially those of Vic and Moste, such as Saturnus, the glue factory Kolinska, the tobacco factory and other prewar and even 19th century enterprises, which lent their character to life in the individual city zones.

(To be continued)

In DOBROVO at Goriska Brda a wine cellar was built twenty years ago. At that time its caof grapes per season, whereas today this cellar can buy up as much as 1,400 waggon-loads of grapes. In the area well-known for the "golden rebula", "pinot", "merlot" and "tokaj" sorts of wine there are 1,400 hectares of vineyards at Goriska Brda.

NEWS IN BRIEF

FROM HOMELAND...

The UNESCO, has recently published in cooperation with its European members, a catalogue of the 600 "best European literary works", which includes the literary works of individual nations and their literary creators, and reaches to the very summit of European literature.

Among the best European writers and poets there are four Slovenes: the poet France Presern, the writer Ivan Cankar, the poet Srečko Kosovel and the writer Prežihov Voranc.

Slovene ISTRa; the local community of Dekani has celebrated the 500 year anniversary of the existence of the village, of Dekani, the 110th anniversary of the Jadran reading-room and educational society, the 70th anniversary of the establishment of its fire-brigade and the 40th anniversary of the Jadran Football Club.

Dekani, whose inhabitant have in past history fought unceasingly for the preservation of the Slovene written and spoken word, is one of today's most well organized villages. The inhabitant of this part of Slovene Istra have no difficulties with the supply of water and electricity, but are putting all their efforts into the raising of their standard of living.

One of the greatest artist of our age the sculptor Antun Augustincic has died in May 79. Only a few days before his death he had been celebrating his 79th birthday.

His best known sculpture "Horse-rider" was presented by Yugoslavia to the United Nations, today stands in the middle of New York.

GORENJE and its succes; the suces and breakthrough of Gorenje onto foreign markets is in increasing measures. The peak of "Gorenjes" manufacturing and organizational capabilities has certainly been reached in the Federal Republic of Germany, in the town of Grassau, where "Gorenje" bought up this year the "Koerting" factory, which was one of the world's top quality Manufacturers.

OUR NEWS...

PLEASE NOTE...

The General Meeting of Slovene Association Sydney, is to be held on 21st of October 79; at 3 p.m., at 45 Ferrers Road Horsley Park. Only the members who paid the membership fee for year 79-80 have the right to vote and participate at this General Meeting of S.A.S.

A school for learning Slovenian language has open to our children. The school hours are every Sunday from 2 p.m. to 4 p.m. The national dance lessons have also been organized by the Committee members for young children. Those lessons are also on Sunday's at our Club, beginning at 12 noon. All very welcome.

The always successful annual ball of Slovene Association, has been again a successful night, for the 14th time. The floor show performed by Austrian Alpine artist brighten the night of sweet Slovenian music, and many of our members, guests and guests of honour had been enjoining themselves into early hours in the morning.

An outstanding welcome to the four new applicants who become a full members of the Association in the past month.

Special Broadcasting Service for Ethnic radio and television is receiving a special quest from Slovenia, who is representing Radio-Television Ljubljana Mr. Strakelj. We wish him a welcome stay in Sydney and hope to see him visited our Association's Club at Horsley Park before his departure.

The Slovene Association's Bowling section had won the battle of loosing trophies in the game between Istra Club, Chatswood and themselves. They uphold first, third and fourth place in the last running games, played this winter between Istra, Triglav. Hajduk bowlers from Chatswood and our Association's bowlers section CONGRATULATIONS ARE IN ORDER.

"SLOVENE FINE ARTS"

This year's most important art event took place this spring in the Modern Gallery of Ljubljana capital of Slovenia — "Slovene Fine Arts, 1945—1978", which also marks the thirtieth anniversary of the Modern Gallery. The exhibit was representative

of 115 Slovene graphic artists, painters and sculptors with about five hundred works. The architectural part of the exhibit, set up in the newly opened "Rihard Jakopič" Gallery, named after the well-known Slovene impressionist, shows 250 models of latter-day Slovene architecture, development of town planning, industrial and graphic design and photographs in this region since the Second World War, making it possible to become familiar with the extent to which social progress has influenced Slovene art in Yugoslavia. The exhibit has been assessed as so far "the most consistent survey of Slovene art and its fullest cross-section, starting with partisan work by Slovene painters and ending with the latest accomplishments which place Slovene art in the ranks of European and world art.

GREASE

Film Grease, prav tako, kot tudi Vročica sobotne noči, še ni sta pomirila duhov. Tako je skladba Grease iz istoimenskega filma, ki jo izvaja Frankie Valli, še vedno med najpopularnejšimi.

*I solve my problems and I see
the light
we got a lovin' thing
we gotta feed it right
there ain't no danger we can go
too far*

*we start belivin' now
thet we can be who we are
grease is the word.*

*They think our love is just a
growin' pain
why don't they understand
it's just a cryin' shame
their lips are lying
only real is real
we stop the fight right now
we got to be what we feel
grease is the word.*

*It's got a groove
it's got a meaning
grease is the time, is the place is
the motion
grease is the way we are feeling.*

*We take the pressure and we
throw away*

*convention ality
belongs to yesterday
there is a chance that we can
make it so far.
we start beliving now
that we can be who we are
grease is the word.*

It's got a groove...

Uredniki "Avstralskega Slovenca"

se iskreno zahvaljujemo vsem morljivim dopisnikom

za trud in sodelovanje.

PRESEKANA HAŠIŠEVA POT

BEograd — Preiskava o tihotapstvu hašiša, ki so ga pred dnevi odkrili jugoslovanski organi za notranje zadeve v tovarnjaku — hladilniku z iransko registracijo, ter prijeli transporterje in enega izmed vodij, še traja. Najdba tihotapskega tovora in prijete storilcev predstavlja nov pomemben uspeh v boju s tihotapci mamil (čeprav je k temu odkritju pripomoglo telefonsko obvestilo, ki ga je posredoval 25. julija neznanec sekretariatu za notranje zadeve v Beogradu), saj so presekali pomembno hašiševo pot, ki je vodila iz Carigrada prek Jugoslavije na zahod.

Takoj po telefonskem pozivu so ukrepali.

Ko je iranski tovarnjak-hladilnik prišel v državo, so ga budno spremljali. Inšpektorji so opazili še eno vozilo BHW-520, v katerem je bilo pet tihotapcev. Ti so omogočali varno vožnjo tovarnjaka skozi Jugoslavijo. Večkrat so ga prehitevali se ustavljali ter — iz motelov ob poti telefonirali v Carigrad, Dunaj in druga mesta v Evropi.

Tako je šest tihotapcev prispelo v Beograd. Pet Irancev Ganadi Vatan, 36, Tagipur Azam Hosein, 29, Pedran Gadir, 30, Golabci Mogadan Mohamed-Ali, 38 in Dadazaden Egdan Frejdun, 48 ter Turek jugoslovanskega porekla, rojen v Resnu (SR Make-donija) Sezer Fejzulah, 35. Vo-

dja skupine Ganadi Batan Ali je zatem, ko je dal navodila drugim, z letalom odpotoval v Carigrad. Sezer Fejzulah pa je odšel v Tuzlo, da bi našel avtoprevoznika. Ker mu to ni uspelo, so tihotapci pri Sremski Mitrovici kupili od tujega turista volkswagen kombi.

Inšpektorji so se odločili, da jih bodo prijeli. Hašiš nepalskega porekla je bil zelo dobro skrit v zbiralniku tovarnjakahladilnika v posebnim kantah. Odkrili so ga s pomočjo psov in rentgenskih naprav. Našli so 292 kilogramov hašiša, ki je na tržišču med narkomani vreden okoli tri milijone dolarjev.

Deset dni kasneje je prispel z Jatovim letalom v Beograd tudi vodja Ganadi Vatan Ali. Bil je zelo presenečen, ko so ga inšpektorji pričakali na letališču, vendar mu je bilo takoj jasno, kako je s stvarjo in je mirno z liscami na rokah stopil v avto.

Razen Seera Fejzulaha so vsi ostali znani kot prestopniki in tihotapci mamil. Golabci Mogadan Mohamed-Ali se je že sedemkrat zagovarjal pred sodniki zaradi raznih prestopkov, zdaj pa proti njemu teče postopek zaradi tihotapstva okrog 1000 kilogramov mamil.

Vsi tihotapci so v preiskovalnem zaporu okrožnega sodišča v Beogradu.

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH MESTIH:

**LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA**

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KORIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V POMOČ.

**KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN,
AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA
NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA**

ZA INFORMACIJE PIŠITE

**JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210**

WELCOME DOBRODOŠLI

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

Let us return to what we were talking about last month: the relationship of

MIGRANT PARENTS AND THEIR CHILDREN.

Since our parents' parents were more often than not NOT permitted to think and act for themselves some of them brought this kind of idea even to Australia, a totally different society where the cultural values of the European continental family are totally different from the anglosaxon society.

To us Slovenes the family structure which preserves the Slovene culture through the primary social relationship — that is the family relationship, while the relationship of the anglosaxon family is individualistic and restricted to the nuclear family.

In Slovene family the solidarity and the intimacy used to be the traditional way of life. In not so distant past the parents felt obliged to work and provide for their children's future, and the vocational and emotional decisions of the individual used to depend on parents decisions because this was a traditional way. And it still is, mostly in poorly developed countries where education sistem does not permit the

young people to decide for themselves, nor does the economy.

As the economic progress grows, so grows the freedom of decision, and consequently the youth has the opportunity to reach for their independence much sooner than their parents did. Actually some of them have never been independent. The landlord, the priest, or poverty used to make decisions over the adolescents whose parents had no means to assist them in the makings of their future.

Most of the Slovene literature before and between the two wars, testifies to the fact that because of poverty, in some cases of extreme poverty, children were the victims of the system under which the poor had no say. Many were stripped of their individuality and talents for the sake of survival. If you consider that also the characteristic of a human being built by immediate circumstances can continue in a family from generation to generation, you shall understand that in the long run many a negative, not only the positive, way of thinking becomes implanted into the way of life of a nation giving it the mark by which it differs from other nations.

One of the marks of Slovene parents that is still rather strong, is to make decisions for their children only because they are anxious to do the best for them. Even if the living standards are not as low anymore, even if the economy is not as bad as it used to be, even if the human rights are giving to every child certain rights that can not be denied to them, and even if our parents have all the possibilities to let you become what you want to be, they are still anxious about you. This is natural because they love you, and because of the tradition that is slowly giving way to the nuclear family, they are even more anxious. It is an extremely painful process for pa-

rents to watch their children rapidly growing away from them even long before they get married and settled under their own roof.

Can you imagine how painful this must be for our Slovene parents who are facing this sad separation from you in a strange land? Would you believe me if I tell you that deep down in their anxiety for you is the fear that sometime rises panic in their hearts at the thought of what is going to become of them with the approaching old age in a totally alien world?

YOU PARENTS NEED YOU TOO.

They need you simply because they love you as they were loved by their parents. Love needs to take care of the beloved. And they shall continue to love you in your children because the grand parents in our traditional family were the heart of the family.

I know that this kind of love becomes for some of you, who are children no more, a burden driving you away from parents. Some of you even feel contempt for them simply because you are becoming anglosized — if you are not so already.

You think that your parents are ignorant victims of a dead system, your parents think that you are victims of the anglosaxon system, and they worry, because they are afraid of what is to become of you since they are emotionally more depending on you than you on them.

You have our dreams of future while your parents dreams were all built around you. They may not tell you that, they may

not even know it but it is there.

(When I meet Slovenes my age, whose children have made their own life, I hear many a sad story, especially if the in-laws are anglosaxon.)

We are talking about the adolescent members of the Slovene migrant families affected by the anglosaxon culture and the conflict tearing the family apart. This conflict is causing a very great concern to both parties.

Naturally the parents brought with them modes of behaviour and the family structure.

So far the dominant group in Australian society has made no attempt to recognise or accommodate the many diverse cultures and languages of the people who migrated to this world. The truth is that they believed up till now that the migrant mass would quickly be assimilated into the society without problems. A lot of ethnic groups have not assimilated but have managed to retain their language and cultures, and their identity through their own efforts by forming their own communities, churches and schools to transmit their culture and language to the new generation while the dominant Anglo-saxon society through its monocultural, monoglingual education ideology has created many unforgivable problems between children and parents.

The parents have been left in the lurch by this system, and the children are "leaving in the lurch" their parents, while the need to be loved seems to be on both sides without answer.

Only love and tolerance can build the bridge over this sad alienation. Think about it until next month when we shall meet again.

(There is this ethnic printer's devil who makes me think of all things evil. For what he did to my last article I would gladly cut him to a thousand plus one particle.) P.G.

SREČANJE S SOŠOLCI.

Lani, ko sem se vrnil na obisk v domovino sem pričakoval vsepolno presenečenje in posebno srečanje s prijatelji nekdanjih dni. Že ko smo se z bratom peljali od Brnika proti Kranju mi je povedal, da sem povabljen na srečanje s sošolci sedmega razreda osnovne šole v Gorenji vasi in sicer na dvajsetletnico. Zelo sem bil vesel, da so se na kaj takega spomnili in težko pričakoval dne, da se srečamo.

Osemindesetega leta, ko sem imel le petnajst let se večkrat spomnim, posebno sedaj ko sem daleč na tujem pa tudi zato, ker so moji nekdanji sošolci to srečanje za dvajsetletnico tako lepo pripravili. Srečanje je bilo na Trebiji v Domu pod Planino, ki je tudi v Poljanski dolini. Na

Trebijo sem jaz hodil v šolo šest let potem pa še tri leta v Gorenjo vas. Gorenja vas je sicer moja rojstna vas, vendar tam nisem živel odkar se spominjam.

Desetega junija sva se z ženo odpeljala na Trebijo in že po nekaj minutah sva srečala sošolca Vinka, ki naju je odpeljal v gornjo dvorano, ki je bila rezervirana za nas.

Ob vstopu v dvorano se mi je za trenutek zazdelo, kot da sem vstopil v nekdanji sedmi razred, kajti skoraj vsi sošolci in še učitelji so bili tam. Pozdravil sem vse po vrsti, jim stisnil roko in moje oči so se za nekaj trenutkov orosile, srce mi je bilo polno nekdanjih spominov. Takrat otroci, danes možje in žene, moji sošolci. Razen ene učiteljice

sem poznal vse po imenih, tista me pa verjetno nikdar ni kresnila za ušesa, da bi se tudi njeno ime zapomnil.

Toliko smo si imeli za povedati; vsak je pripovedoval svoje dogodivščine. Po večerji se je družba še bolj razvnela, kajti Vinko je nategnil svoj meh prav do kraja in vse spravil na ples.

Plesali smo, pripovedovali "vice", se ga kar po domače nalezli in čas je tako hitro mineval. Okoli polnoči so organizatorji podelili nekdanjim učiteljem lepa darila, nakar so nam povedali tudi nekaj svojih vtisov in se zahvalili za lepi sprejem. Jakob Ušeničnik, takratni ravnatelj šole se je mene še posebno dobro spominjal, ker sem takrat precej neumnih ušpičil.

Za to srečanje so nekateri prišli iz oddaljenih krajev Sloveni-

je, kamor jih je zanesla življenjska pot in tako smo si imeli še toliko več za povedati, kajti tudi oni čutijo del tistega, kar sem čutil jaz, ki sem bil toliko let po svetu. Šele proti jutru smo se začeli razhajati srečni, veseli, vsi starejši vendar po srcu še vedno tisti mladi, zadovoljni prijatelji.

Ob razhajanju so se vsi vpraševali kdaj se spet srečamo in rekel sem njim, da bi bilo najbolje za enaindvajsetletnico. Na žalost se jaz tega srečanja ne bom mogel udeležiti, če ga tudi organizirajo.

Tega veselega snidenja se bom vedno spominjal, četudi ne vem kdaj bom imel priliko srečati vse te prijatelje naslednjič, da bi si obujali, spomine, nekdanjih — tako lepih dni.

P. Bogataj

SPET SE GOVORI O ETNIČNI TELEVIZIJI

Pred kratkim je Komisija za revizijo Etnične televizije izdala začasno poročilo, ki bi utegnilo razočarati marsikaterega gledalca in sodelavca programov te televizije. Čeprav je poročilo stvarno kolikor le more biti in prav ne preseneča s svojo vsebino, bi lahko kljub vsemu lahko bilo tudi malo drugačno, če bi se več ljudi potrudilo, da bi povedalo svoje mnenje. Koliko jih je bilo, ki so si nabavili brošuro zgoraj omenjene komisije, brošuro, ki je bila brezplačna in tiskana v enajstih jezikih; tudi v srbohrvaškem. V tej brošuri je bilo navedeno skoraj vse o tem kakšna naj bi bila Etnična televizija; o programih; o jezikih; o času in stroških. Na kraju je bil dokaj obširen vprašalnik, ki naj bi ga izpolnili gledalci Etnične televizije in povedali svoje mnenje, svoje želje glede programov in drugega. To je bila ena velika možnost za vse, ki jih je skrbela Etnična televizija in njeni programi. Druga možnost je bila, da je lahko vsak po programu telefoniral na Etnično televizijo in povedal kaj si misli o programu, ki ga je gledal. Velika večina je obe možnosti zamudila. Zakaj? Zaradi lenobe in tope brezbržnosti. Zaradi malomarne ravnodušnosti. Če je bilo kaj za povedati, je bilo povedano po privatnih salonih in med znanci. Samo nekaj se jih je upalo javno z besedo na dan in še ti so si bolj metali osebne očitke in obtožbe med seboj, kot pa, da bi spre-

govorili o dejanskem stanju Etnične televizije in njenih programov. Poudarim naj, da pri tem ne mislim samo na slovensko etnično skupino ampak, na celoten etničen avstralski narod. Nas Slovencev je tukaj tako malo, da me včasih čudi, da so tudi nam dali tistih nekaj minut slovenske oddaje in, da nas kot posebno jezikovno skupino niso spet stlačili v en kotel skupaj z drugimi jugoslovanskimi jezikovnimi skupinami. Zasluga za to, da smo sploh bili upoštevani, gre nekaterim posameznikom. Vsaj za to smo jim lahko hvaležni.

Med skoraj 13-tedensko poskusno dobo, Etnična televizija ni postala nič kaj preveč priljubljena. Prej zgoraj omenjena Komisija je prišla do naslednjih zaključkov:

Večina ljudi, ki je izpolnila vprašalnik in dala svoje predloge, je bila zelo kritična glede uslug Etnične televizije.

Etnična televizija bi morala imeti strogo kontroliran komercialen element in bi morala biti vodena od zakonskega vodstva.

Vodstvo, ki je zdaj odgovorno za Etnično televizijo in radio, to je Special Broadcasting Service, ne bi smelo kontrolirati Etnične TV, če se struktura tega vodstva ne spremeni tako, da bi se lahko etničen program povečal in razširil. Sedanje vodstvo tudi ne bi smelo ostati, če se ne spremeni obstoječa zakonodaja tako, da bi se povečala javna odgovornost in da bi se zmanjšal

obseg ministrskih intervencij.

Večina, ki je dala svoje mnenje, je menila, da State in National Ethnic Broadcasting Advisory Council nimata nobenega smisla niti čuta za potrebe etničnih skupin.

Komisija, njena brošura in televizijske poskusne oddaje same, vse je bilo premalo reklamirano, saj znaten del etničnih skupin sploh ni vedel da Etnična TV in njeni programi obstajajo. Nekateri, ki so gledali od začetka programe, so prenehali, ker so bili razočarani nad vsebino. Vsebinsko, da je bila kot reklama kake potovalne agencije kadar ta reklamira druge dežele in kulture; kot, da naj bi vplivala na potencialne avstralske turiste.

Poleg že povedanega, je Komisija tudi ugotovila, da družba daje prednost težnji, da bi Etnična TV bila pod kontrolo zakonske avtoritete s finančno podporo iz komercialnih in javnih virov.

Potrebno bi bilo tudi več sodelovanja etničnih skupin, z zaposlitvijo sposobnih etničnih profesionalcev.

Sestavljalci programov bi morali posvetiti posebno pozornost potrebam gospodinj, otrok, starejših in tudi delavcev, ki delajo na izmenah.

Poročilo Komisije za revizijo Etnične TV je pripravil njen predsednik, odvetnik Frank Gabbaly iz Melburna. Ker je to poročilo samo začasno, je torej pričakovati, da bomo v bodoče zvedeli še kaj več o usodi Etnične televizije. Stalna Etnična TV se

ne bo začela pred 1981. letom. Upajmo, da bo vlada do takrat pametno odločila, kdo bo kontroliral in vodil televizijo, kdo bo plačeval in kdo bo vodil posamezne programe. Upajmo, da vodstvo Etnične TV ne bo imelo nobene politične barve, se pravi, kjer bi nam politiki te ali one vrste hoteli svoje ideje vlijudno vsiljevati. Televizija tudi ne bi smela delati na osnovi profita (kar bi se lahko zgodilo, če bi vodstvo prišlo v privatne roke, ali v kremplje kakšne večje kompanije) ampak kot je to že bilo rečeno v zgornjem poročilu, stroški bi morali biti financirani iz javnih in državnih fondov; saj vsi tisti, ki to TV hočemo in jo tudi potrebujemo, tudi plačujemo matne davke na naše dohodke in že samo to nam daje pravico, da dobimo kar nam gre. Kot priseljenci smo tako ali drugače vsi prispevali za dobrobit te dežele. Da so priseljenci pred nami bili vedno izkoriščani, odrinjeni v stran in v glavnem uporabljeni kot delovna sila v katero se spleča investirati vožnjo do Avstralije samo zato, ker ta sila pride s trebuhom za kruhom, ker je torej po sili razmer prisiljena, da trdo dela, vse to že dolgo vemo. Čeprav so se nekatere negativne stvari obdržale še danes, eno je gotovo: malo je ljudi, ki pridejo sem po redni poti samo s trebuhom za kruhom; malo je tudi ljudi, ki ne bi rabili kaj več kot samo poln žalohec. Ena takih potreb današnega emigranta je tudi Etnična televizija in radio.

Jože Žohar

Quality Concreting and Excavating

FOUNDATIONS, DRIVES, GENERAL CONCRETING AND LAND CLEANING

DOONSIDE

Paving & Building Pty. Ltd.

OF 23 LUCRETIA ROAD TOONGABBIE

— LICENCE BUILDER —

ZA VSA CEMENTNA IN IZKOPNA DELA.
SE OBRNITE NA VAŠEGA ROJAKA,

TONIJA ČOLNARIČ

PHONE: 625 4851

A.H. 636 9151

IZ LOVSKEGA NAHRBTNIKA

SREČANJA Z MEDVEDI

Matevž Hace

Bilo je leta 1920. Takrat so na držani meji po javorniških in snežniških gozdovih službovali ruski emigranti, sinovi bivših ruskih knezov, princev in grofov. Nihče od notranjskih ljudi ni vedel, zakaj je takratna kraljevska beograjska vlada zaupala varovanje državne meje raje ruskim beguncem kakor svojim vojakom. Do leta 1924 so bili na meji ti tuji podkupljivi vojaki. Boljševike so devali v nič, hvalili pa carja in nikolajevsko Rusijo. Vaške ženske so šle v strmo Ogulje nabirat maline, ki so tistega leta izredno obrodile. Med njimi je bila tudi naša teta Tereza in midva z bratom sva šla z njo. Bratu Ladu je bilo devet let, jaz sem jih imel deset. Pa je bil vendar brat za glavno večji od mene.

Bil je sončen avgustovski dan. Onkraj starodavnega vaškega mostu je steklo izpod vrbe pet zajcev. Ajdove njive so bile vse v cvetju. Kmetice so žele jaro rž, kmetje so pa z volmi in konji vozili hlode iz gozdov na vaško parno žago. Gori na Golanci so se pasle tri srne. Ko so nas zagledale, so malo odskočile in se zopet mirno pasle više gori ob robu bukovega gozda. Lovski čuvaj Lužarjev Tonček je sedel na parobku in zrl na pasčo se srnjad.

"Tonče, ustrelj srno in meso boš jedel namesto krompirja," je zaklicala jezična Šemahovka.

"Vražja baba," je jezno odvrnil Tonček, "ali ne veš, da so sedaj srne zaščitene. Ko boste pa nabirali maline, glejte, da ne boste vpili. Molčite, da mi ne boste plašili živali!"

"Beži no, Tonče! Menda ne boš vedno zapriseženi čuvaj vseh gozdov," je dejala teta Tereza.

"Ja, če greste gori v Ogulje, boste bežali. Tam so medvedi."

"Oho, oho, medveda bomo videli," je veselo dejal moj brat Lado in veselo poskočil.

Više gori pri studencu, imenovanem Grgorinovka, smo prepodili trop jelenjadi, ki je s hrupom zbežal med stare večstoletne bukke. Gori na Kozarjencu smo začeli nabirati maline. Mesar in gostilničar Karel Kovač, močan rdečeličen petdesetletnik, je tedaj prinesel navzdol po stezi lepega srnjaka.

"Oj, Korle! Zgode si in lovski blagor imaš," je zavpila Šemahovka, ki je tudi gospode tikala.

"Gori na Štimarjevem laščku sem ga kresnil. Pa še divjega lovca sem prepodil. Nisem ga prepoznal, ker je imel s sajami namazan obraz. Tam je malin! Včeraj so Kozarjenci že precej obrale ženske iz Dan."

"Jelena bi, jelena," je zavpila naša teta. "Cel trop smo jih videli na Grgorinovki."

"Ne boj se, Reza! Tudi jelena bom, drugi mesec." Karel je vzel iz žepa čutarico z žganjem

in rekel: "Bi požirek, ženske?"

"Ej, to pa to," so zavpile vse hkrati. Vsaki je dal kozarček slivovke.

"Kako se prileže," so se zahvaljevale.

"Za fantička pa ni žganje," je rekel Korle in nama dal vsakemu dva rdeča bonbona.

"Vi ste pa možakar, Korle, kaj vse imate," je rekla teta Tereza.

"Ej, ženske, bog vam daj srečo pri malinah! V nedeljo bo sokolska veselica. To se bo plesalo, pelo in pilo!"

"Šle bomo, če bomo nabrale dosti malin," je rekla Šemahovka. "Že dolgo nisemčila dobrega vinčka."

Korle je odšel po gozdni poti proti Danam, kjer ga je pri Jakopcu čakal konj. Nabirali smo maline in se pomikali proti Ogulju. Midva z bratom nisva hotela biti med ženskami. Oddaljila sva se in nabirala maline vsak v svojo kanglico. Pod Štimarjevim laščkom sva prepodila starega srnjaka, ki je ležal pod leskovim grmom.

"Tudi jaz bom lovec, ko bom velik," je dejal bratec Lado. "Zelen klobuk bom imel, kakor ga imajo gospod Korle."

Teta naju je klicala: He-lop, he-lop, lop, lop!

"Molčiva," je predlagal Lado, "saj bova lahko sama prišla domov."

Takrat je v bližini nekaj zarenčalo. Ozrla sva se in ugledala velikega kosmatina, ki je razgrel mravljišče spodaj na Štimarjevem laščku. "Oho, glej ga," je zašepetal brat. Medved je bil le kakih šestdeset korakov od naju. Jaz sem se ustrašil, bratec pa ne. Pobral je kamen in ga vrgetel proti kosmatincu. Medved je zarenčal in se postavil na zadnje noge. Hitro sva zbežala po poti navzgor. Precej časa sva slišala za seboj divje renčanje. Tekla sva in tekla. Zmračilo se je, ko sva obstala na Lazah.

"Čigava sta pa vidva?" naju je vprašal Kotnikov oče in si otrkal pepel iz rumene pipice.

Povedala sva, da sva nabirala maline, videla medveda in zbežala pred njim.

"Oho, medveda sta videla! Kje pa?" je bil dedek radoveden.

"Na Štimarjevem laščku," je hitro odvrnil brat.

"Dobro, da sta zbežala. Kamenja pa ne bi smela metati v medveda."

"Prespala bosta pri nas. Kar na seno bosta šla v skedenj. Bi rada meda in kruh?"

"To pa to," je veselo odvrnil Lado. Dobila sva vsak velik kos rženega kruha, debelo namazanega z medom.

Ko so zjutraj zapeli jutranjo pesem, sva zlezla iz sena.

"Oho, sta pa zgodnja," je dejal Kotnikov oče, ki je gnal govedo iz hleva na pašo.

Za zajtrk sva dobila vsak skodelico vročega mleka in kos kruha. Nato sva tekla doli v Globino k jezeru, nalovila nekaj rib in se odpravila proti domu.

Mati je bila v skrbeh za naju, oče pa ne.

"Ej, sta s pravega drevsea. Bosta že prišla domov. Nobeden ju ne bo zastoj redil," je rekel oče. "Medved ju ne bo požrl, ker poglavcev ne je. Ko bosta lačna, se bosta že vrnila." Vrnila sva se okrog poldne. Osem rib sva nalovila v jezeru in polni kanglici rdečih malin sva prinesla.

Drugo srečanje z medvedom.

Bilo je pred štirinajstimi leti, majske nedelje, lepega sončnega dne. Namenil sem se posekati pet jelk za domačo rabo. Šli smo v gozd v Lom: sin Milan, nečak France, Mezinov Tone in jaz.

Gori nad Lomom se začenjajo lepi jelovi gozdovi. Ptiči so prepevali po drevju in žolna je kljuvala staro bukev ob stezi. Velik orel je plaval čez vaške gozdove. Opazovali smo ga, dokler ni izginil tja proti Bički gori.

Ko smo se vzpenjali proti Lomu, je skočil čez ozko gozdno stezo velik jelen. Mlade jelke so se kar upogibale pod njim.

Nismo se še načudili jelenu z mogočnim rogovjem, ko se oglasi moj nečak: "Glej no, poglej stric, tam stoji velika črna žival." Ozrl sem se in zagledal orjaško medvedko. To je bilo blizu zasajene Kandaretove poseke. Vsi štirje smo stali na ozki stezi, medvedka in njen medvedek pa na drugi strani dolinke v rebri. Ni bila večja razdalja kakor stopdeset korakov. Stali smo in se gledali. S seboj sem imel staro avstrijsko manliherico, fantiči pa žago, majivec za lupljenje jelk in tri sekire. Tako smo stali kakih sedem minut in se gledali. Puško sem imel nabasano, oni trije pa so držali v rokah sekire. Bili smo tesno drug ob drugem in samo mirno smo čakali, kaj bo.

"Ne govoriti, še manj zavpiti!" sem šepnil.

Naenkrat se je medvedek obrnil in šel počasi v strmino. Medvedka je še minuto zrla na nas. Nato se je počasi obrnila in tudi ona odhlačala za svojim mladičem.

"Stric, streljali bi," je dejal mali nečak.

"Beži no," sem ga zavrnil, "medvedi so vendar zaščiteni. Strelja se le v primeru, če napade človeka, to se pravi v samoočrambi. Če pustiš medveda pri

miru, ti tudi on nič noče."

Ob teh svojih besedah pa sem nehotoma pomislil, kaj se je pregrešil kmet Korn, da ga je napadel medved. Na pustni dan leta 1889 so vaščani Podcerkljanje in vaščani sosednjega kraja Dane lovili kune v gozdovih Ogulja. Kurili so ogenj, pekli krompir in jedli ječmenov kruh. Puški prednjači, dva stara pihalnika, sta imela samo stari Šemak in šestdesetletni, še neoženjeni kmet Korn, tedaj najmočnejši človek v Loški dolini. Močni Korn ni sedel najdlje od ognja pri veliki skali. Nenadoma zagleda medveda, ki se mu približuje. Korn dvigne svojo staro puško in usmodi po kosmatincu. Medved pa na zadnje noge in še hitreje proti Kornu. S puško si Korn ni mogel več kaj pomagati, kajti nemogoče je hitro nabasati staro prednjačo. Zato je pograbil sekuro in se medvedu postavil v bran. Medtem so že tudi prihite-li na pomoč s sekirami danski kunarji. Ko je pred njimi ležala velika mrtva medvedka, so se sprli, čigav da je plen. Medvedkino kožo so potem prodali oskrbniku snežniške graščine Obereignerju in izkupiček zapili. Pri vinu so se tudi pomirili, kakor sem slišal leta 1930 kunarja Šemaka. Dogodek je opisal dr. Hinko Dolenec v spisu "O gozdu in nekaterih njegovih ljudeh", ki je bil prvič objavljen leta 1903 v "Ljubljanskem zvonu", kasneje pa leta 1921 v knjižici "Izbrani spisi".

Dolenec pa ni omenil še enega spopada kmetov z medvedom, o katerem pripoveduje ustno izročilo. Pravzaprav je bil manjši medvedmedvedič. Na binkoštno soboto 1879 so kmetje iz Gornjih Poljan sekali v gozdu. Opazili so medveda, ki je šepal. S sekirami so šli nadenj in ga pobili. Snežniški oskrbnik Obereigner jih je ozmerjal, ker so pokončali obstreljenega medveda.

Da, res je, pretiran strah ima človek pred medvedom! V sto in več letih so ljudje na Slovenskem pobili na stotine medvedov, medvedi pa enega samega človeka! To je bil delavec Tone Matevžič. Na novega leta dan 1966 je šel v gozd, med Loško dolino in Bloško planoto.

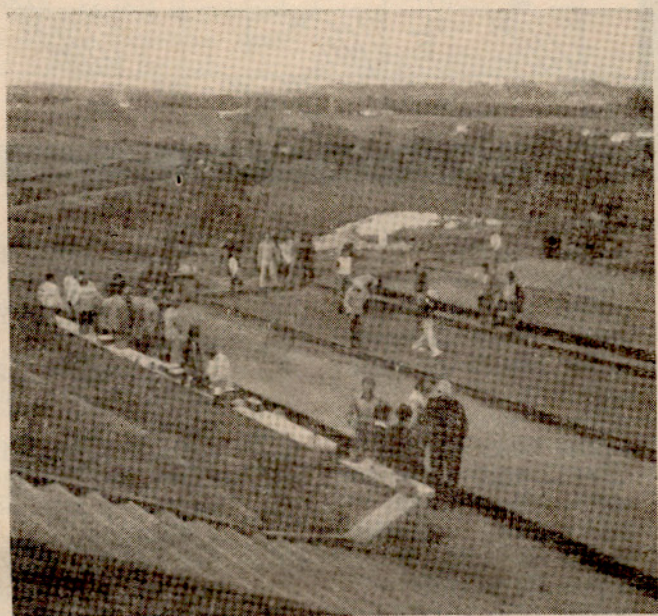
Mesece prej je vihar podrl in izjuval drevesa, ki so po gozdu ležala križem krazem. In prav med temi divje razmetanimi izruvanimi in polomljenimi debli smrek in hoj je naletel na medveda. Ni se mogel umakniti in medved ga je raztrgal. Drugi dan so ga kmetje našli mrtvega. Nihče pa ne bo nikoli natančno zvedel, kako da je prišlo do spopada. Pozneje nas je šlo več kot sto lovcev v strelcih na tega medveda, toda nismo ga dobili. Če je bil kak drug, kasneje uplenjen medved ubijalec Toneta Matevžiča, pa seveda ne moremo vedeti.

Pokojnik je bil rojen 1. 1902. Vse življenje je delal po gozdovih in žagah. Bil je tudi poslednji krovec, ki je znal s slamo (škopami) kriti skednje in druga gospodarska poslopja. Zato in pa zavoljo svoje mirne narave in napredne miselnosti je bil zelo priljubljen v vsej Loški dolini.

Š P O R T

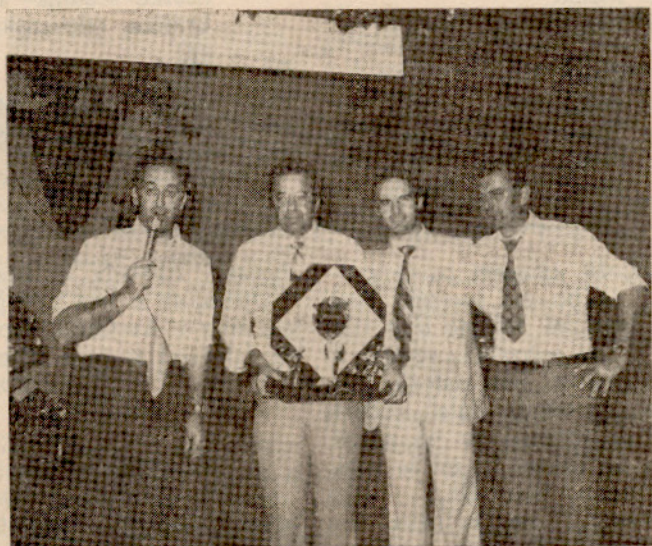
BALINANJE ARENA CUP

Zadnja ali tretja etapa zimskega balinanja med klubi: ISTRA, TRIGLAV, HAJDUK in SLOVENSKO DRUŠTVO, se je odigrala v nedeljo 16. septembra na naših baliniščih. To veliko balinarsko tekmovanje je organiziral klub ISTRA. Kot gosti so tokrat priredili tekmovanje pri našem Društvu. Pokrovitelj njihovih pokalov je bil STRATHFIELD CELARS, z izredno lepimi pokali pa so nagradili kar štiri prva mesta. Glavni pokal je prehodni in se bo zanj igralo vsako leto v meddruštvenih tekmovanjih.

Baliranje se je pričelo že ob osmi uri zjutraj in je trajalo do devetih zvečer. Klub Triglav in Hajduk se tega zadnjega zimskega srečanja med balinarji nista udeležila in tako so tekmovali le balinarji Istre in SDS. Igrali so v dveh grupah, vsaka po osem ekip in rekli so mi, da so bile igre dokaj napete in se je šele na koncu pokazalo, kdo bo zmagal. V finale so se kvalificirale tri domače ekipe in ena od klubov Istre.

Prvo mesto sta osvojila podpredsednik Društva Lojze Kocijančič in Sergio Reja, drugo mesto balinarja kluba Istre.

Zmagovalca Lojze 1. ni Sergio 3. predajata prehodni "ARENA" pokal Predsedniku Društva g. T. Bulavcu in predsedniku balinarske družine J. Markočič.

tretje mesto brata Franc in Mi-
ro Smrdel SDS in četrto mesto
Pavel Barba in Milan Brožič,
prvotako SDS.

Iz prejšnjih tekmovanj smo objavljali že v preteklih mesecih in kot vemo se naši niso izkazali najbolje. Tokrat je bila balinarska sreča na naši strani in izredno lepi pokal bo v ponos balinarjem in Društvu, če ne dalj, vsaj eno leto.

Torej zimske tekme so za nami in ponosni smo na naše balinarje, da so se tokrat izkazali. Prvo zimsko srečanje je bilo julija pri klubu Triglav, pokrovitelj

ŠAHOVSKI TURNIR SLOVENSKEGA DRUŠTVA

Jože Hampton — vodja šahistov.

Jože je trenutno na obisku v domovini, kjer se namerava zadržati le tri tedne. Obiskal bo svoje sorodnike po sedemnajstih letih. Na obisk je popeljal tudi svojega sina.

Jože je eden od naših odbornikov in si je poleg svojega dela, kot agent potovalne agencije v Blacktownu, še zmeraj našel toliko časa, da je organiziral prvenstvo šahistov v našem Društvu in ga tudi uspešno vodil do kraja.

Pred kratkim nam je predložil zaključne rezultate v šahu, ki so sledeči:

Prvo mesto delita: MIRO LI-POLD IN JOŽE HAMPTON oba z enajstimi točkami.

Drugo mesto JOŽE ŽOHAR, devet točk.

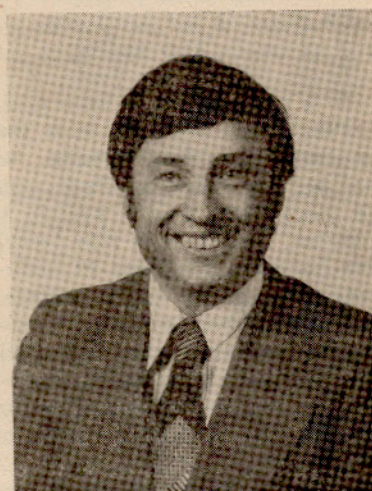
Tretje mesto: PAVLE GLUŠIČ sedem in pol točke.

Četrto mesto: ALOJZ GOMINŠEK in FRANK BRAČIČ vsak sedem točk.

Peto mesto: TONI BULOVEC, šest in pol točke.

Šesto mesto: LOJZE KOCIJANČIČ, pet in pol točke.

Sedmo mesto: PAVEL BOGATAJ, pet točk.

Osmo mesto: JERNEJ HERMAN, tri in pol točke,

Deveto mesto: EMIL LOZEJ, tri točke.

Deseto mesto IGOR OBREZA dve točki.

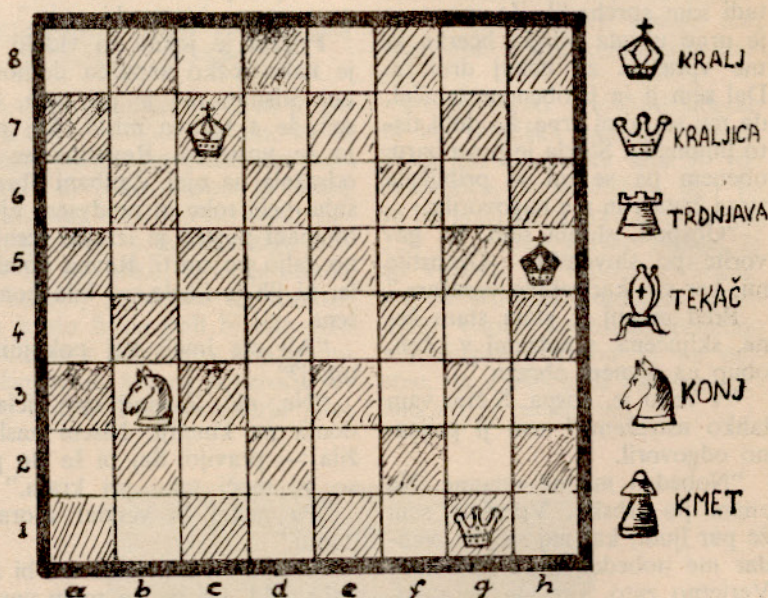
Enajsto mesto: TONI OKORN, brez točke.

Vsem, ki so sodelovali v šahu, iskrena hvala, posebno pa čestitamo zmagovalcema, ki sta si priborila enako točk in ostala na prvem mestu. Moj predlog je, da bi se za prvo mesto igrala še naknadna tekma, ki nam bi dala prvaka v šahu.

P.B.

ŠAHOVSKI PROBLEM št. 7

~ ČRNI ~

~ BELI ~
ŠAH-MAT V TREH POTEGAH
BELI ZAČNEJO

REŠITEV ŠAHOVKEGA PROBLEMA ŠT. 6

1. B-R4 — R-KN 6.
KxR — K-K 8.
K-N7 — MATE

ŠALE

"Ti, danes je bil pa lov, ja, takega zajca sem ustrelil, da je 3 kg tehtala njegova senca."

"Jaz sem pa včeraj potegnil tako ribo iz vode, da je še danes luknja v Savi."

OTROŠKA

— Moj oče ima pa lovsko puško.

— Moj tudi.

— Moj oče ima pa lovskega psička.

— Moj tudi.

— Ta psiček ima pa bolhe.

— Ja, ja, ker jih je od našega dobil.

HOROSKOP

Rojeni v znamenju tehtnice
od 24. septembra do 23. oktobra.

ZENSKÉ:

Tehtaš, meriš ga in vagaš,
z grafologom si pomagaš,
on pa, zviti kot kozji rog,
ti povzroča kup nadlog.
Še to leto pa vse zveš,
če z njim enkrat v disko greš.
Prav zares boš tudi letos vse
temeljito pretehtala, preden se
boš za kaj odločila. Prek tega
ne moreš, ker ti je v krvi in v
zvezdah. Brez tega bi bilo precej
več ljubezni, dovoljene in nedo-
voljene, a precej manj denarja.
Pri zdravju boš še zmeraj preti-
rano občutljiva, z zdravili pa bolj
previdna. Ta, ki si ga imela do-
slej, bo vedno bolj pust, pa še
opazila ne boš. Spet boš zaprav-

ljala tam, kjer senajbolje poču-
tiš. Vtem letu pride do neke za-
mere, ki ne bo prijetna.

MOŠKI:

Ona ve, kaj si, kaj hočeš,
pa zastoni preklinjaš, jočeš.
Vzemi rajši si dopust,
vino pij pa babe pust.
To ti tehtnica zdaj kaže,
ki le redkokdaj se zlaže.
Daljše potovanje, ki si se zani-
j odločil že lani, bo padlo v rodo,
ker boš doma nepogrešljiv. Kar
boš s tem prihranil, ti bo hudo
prav prišlo, ker boš imel to leto
doma velike potrebe po denar-
ju. Tudi dela si boš nakopal, da
boš na ljubezen čisto pozabil. Na
srečo imaš dovolj dobrih prija-
teljev. V službi napredovanje in
sprememba delovnega mesta.
Opustil boš kajenje in nacejan-
je s turško.

"V AVSTRALIJO GREM"

Na beograjskem letališču smo
se, kot vsi ostali potniki, ki so
prispeli ta dan iz Avstralije, dol-
gočasili in čakali vezo do letalov,
ki je bila šele zvečer ob sedmih.
Utrujeni od dolge vožnje so ne-
kateri napol dremali na klopih
v avli, drugi sloneli ob baru ali
pa se sprehajali gor in dol po
čakalnici. Ura je bila dve popol-
dne in se je pomikala tako po-
časi, da se je zdelo, kot da stoji
pri miru. Stalno vzletanje letal
nas je od časa do časa predra-
milo iz napol spanja v sede. Med
klopami in na straneh so stale ko-
pice kovčkov, torb in drugih po-
tovalnih stvari.

Dvignil sem se in odstopil se-
dež ženi, ki je iskaje prostora
gledala po utrjeni množici in se
tudi sam sprehajal. Za mano jo
je urno ubrala mlajša hčerka in
me vprašala za nekaj drobiža.
Dal sem ji in ji obenem zabičal,
da naj se takoj vrne, ko dobi tis-
to limonado. Stekla je proti baru,
obenem pa se mi je približala
stara ženica in me nagovorila:

"Gospod, slišala sem, da go-
vorite po slovensko. Oprostite
mi, ker vas kar takole vprašam."
Pred menoj je stala stara že-
na, sključena, s solzami v očeh,
obup na njenem obrazu.

"V redu je, gospa. S čim vam
lahko ustrežem?" sem ji prijaz-
no odgovoril.

"Nobeden me ne razume. Ne
znam po srbsko. Vprašala sem
že par ljudi, kaj naj storim, ven-
dar me nobeden noče poslušati.
Verjetno zato, ker me ne razu-
mejo."

"Kaj bi pa radi vprašali? Kam
potujete?"

"V Avstralijo, v Melburne
grem."

"V Avstralijo? Mi smo ravno
prišli od tam."

"Rada bi vedela kaj naj stor-
im, da bo vse v redu. Tudi prtlja-
že bi se rada znebila, je tako
težka. Nazadnje pa niti ne vem
točno kdaj letalo odleti od tu-
kaj."

Pojasnil sem ji, da letalo odle-
ti šele zvečer in ji pomagal s
prtljago do garderobe, nakar sva
se vrnila nazaj do sedišča.

"Nisem mola več", je pripove-
dovala. "Osemindeset sem

stara. Zmeraj sem čakala, da se
kateri od sinov vrne domov. Dva
sina imam tam. Tako sem jih
prosila naj prideta domov pa je
bilo vse zaman. Nobeden noče
priti."

"Od kje ste pa doma?"

Povedala mi je vasico nekje
na Krasu, za katero nisem še ni-
kdar slišal.

"Ni se dalo več živeti. Saj bi
še šlo pa ne vidim dobro. Tudi
noge me ne ubogajo več. Moža
že nimam enajst let. O, ko bi
vsaj eden od sinov hotel priti
domov. Veste oba sta poročena
z drugimi. Ta, ki mi je poslal pa-
pirje ima Avstralko. Pisal mi je,
da nič rad ne vidi da pridem,
da Avstralija pač ni za mene.
Pa kaj naj storim? Umreti tudi
ne morem, čeprav bi rada."

Pričela je jokati in videlo se
je kako težko zapušča domovi-
no. Stisnilo me je pri srcu, da
sem le s težavo mislil, kaj naj
jo še vprašam. Revščina se je
odražala na njej. Zgubani obraz,
suhe bele roke in predvsem njen
obupani pogled je izražal resnič-
no željo po smrti. Revna oblačila,
ki jih je imela, so bila pono-
šena.

"Ali ste imeli kaj pokojnine
tukaj?"

"Ne, nič. Zmeraj sem delala
doma na kmetiji. Nisem zaslu-
žila — pravijo. Saj bi še šlo pa
so mi moči tako pri kraju."

"Pa nekaj bi vendar morala
dobiti."

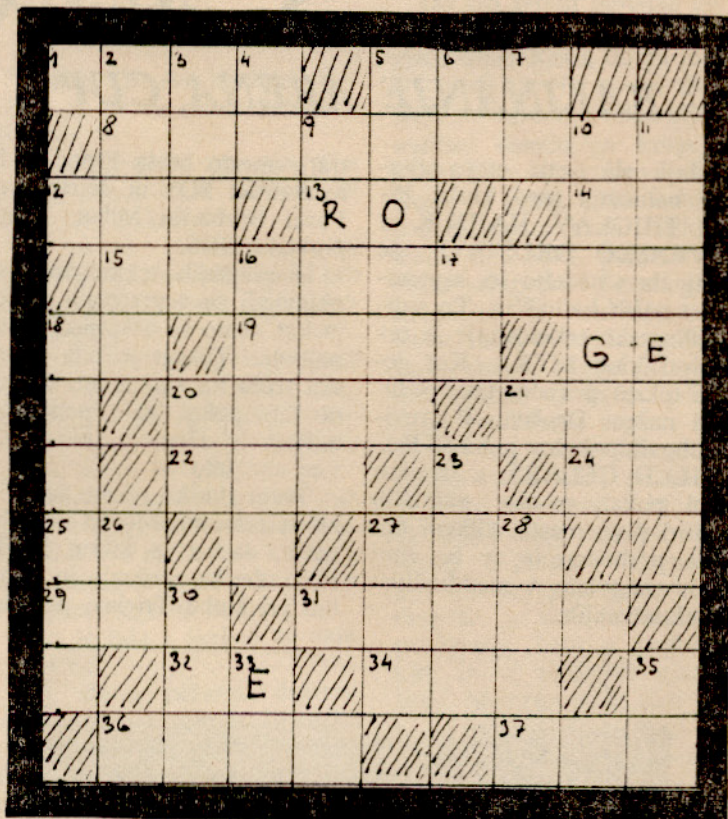
"Da bi bil sin doma on bi že
kaj uredil, jaz pa ne znam vpra-
šati, sami pa tudi ne dajo."

Tisti hip sem se spomnil svo-
je mame, ki je ravnotako vse
življenje delala po kmetijah, na
starost pa ni imela ne pokojni-
ne, ne podpore. Imela je vsaj ot-
roke doma, kateri pa smo se tu-
di sami s težavo izvlekli iz revš-
čine. Ni je bilo več, umrla je v
času mojega bivanja na tujem.

"Oprostite gospa, jaz bom vp-
rašal še na informacijah za toč-
ne podatke in kdaj lahko oddate
svoje stvari," sem jo tolažil in
odšel.

Kot brigadir sem štirikrat pre-
potoval Jugoslavijo in meni sr-
bski jezik ni bil tuj. Ko sem se
čez nekaj časa vrnil sem starki

KRIŽANKA

VODORAVNO:

- 1 — bodičast plevel
- 5 — začimba, ki jo ponavadi pridobivamo iz morja
- 8 — glavno mesto Slovenije
- 12 — velika posoda za shranjevanje vina
- 14 — začetnici slovenskega pipatelja Janka Krznika
- 15 — fant, ki pride zvečer pod okno svojega dekleta
- 18 — Staff Officer (okrajšava)
- 19 — zemlja ali sneg, ki drsi po pobočju navzdol
- 20 — gorivo, ki se čedalje bolj uporablja pri kuhanju
- 21 — glas
- 22 — rastlina, ki jo običajno najdemo na vlažnih in senčnih tleh v gozdu
- 24 — okrajšava za številka (slovenska)
- 25 — okrajšava za številka (angleško)
- 27 — duševna bolečina, huda žalost
- 29 — števniki (številka s katero kačemo šteti)
- 31 — ime člana SDS ter urednika Avstralskega Slovenca G. Bogataja
- 32 — nikalnica
- 34 — avstralska državna letalska družba (okrajšava)
- 36 — mama
- 37 — nasprotje od dneva

NAVPIČNO:

- 2 — poslovitev
- 3 — žitarica, ki jo v Sloveniji zanjejo jeseni in iz katere se pripravijo žganci

- 4 — tukaj
- 5 — pripadnik velike skupine narodov h katerim se prištevamo tudi Slovenci
- 6 — vzklík
- 7 — beseda s katero si pojemo melodijo, ko neznano besedila
- 9 — vodja slovenskih frančiškanov, ki je bil lani tudi na obisku med Slovenci v Sydney-u
- 10 — znani črnogorski vladika, po njem se imenuje tudi društvo črnogorskih izseljencev v Sydney-u
- 11 — naglas
- 16 — plovilo narejeno iz desk, debel, lahko tudi praznih sodov
- 17 — prva ter zadnja črka angleške abecede
- 18 — glavno mesto Novega južnege Walesa —
- 20 — prime minister (okrajšava)
- 23 — slovenska reka, ki izvira s slapom Savica
- 26 — osebni zaimek
- 27 — jugoslovanska letalska družba
- 28 — del roke od zaprstja navzdol
- 30 — žensko ime, tudi ime hčerke sedanje angleške kraljice (slovenska oblika)
- 35 — začetnici znanega slovenskega alpinista Matije Čopa (Čopov steber v triglavski steni)

vse razložil, obenem pa jo potrošal, da bo pri svojem sinu že čez par dni. Skrbno je poslušala, se mi zahvalila, vendar v njenih očeh ni bilo radosti. Vedela je, da odhaja daleč, vedela je da se verjetno ne bo nikoli vrnila. Še enkrat se mi je zahvalila predno smo odšli.

"Najraje bi šla kar nazaj domov, mi je še rekla, nato pa smo že hiteli proti izhodu.

Večkrat sem se spomnil tega bežnega srečanja v Beogradu, s starko, ki je odhajala v tujino

zvegana, oslabela in nesigurna. Upam, da se ima lepo pri svojem sinu v Avstraliji, čeprav tako daleč od svojega doma.

p. Bogataj

ZAMENJAVA

— Joj, oprostite, da sem vam povozil petelina. Nadomestil ga bom!

— Že, že, ob štirih zjutraj že lahko pridete kikirikat, samo ne vem, če vas bodo kokoši marale...

NOVICE IZ DOMOVINE

BLED SVETOVNI VESLAŠKI CENTER

BLED — 29. avgusta se je na Blejskem jezeru, najidealnejšem veslaškem okolju na svetu, začel tekmovalni del 8. svetovnega prvenstva. Doslej najbolj množično srečanje veslačev in veslačic z vsega sveta je slovesno odprl predsednik mednarodne veslaške zveze Thomas Keller, medtem ko so pred njim v kratkih nagovorih pozdravili udeležence iz 33 držav in nekaj tisoč obiskovalcev predsednik organizacijskega odbora prvenstva Janez Zemljarič, predstavnik pokrovitelja prvenstva predsednika republike Stane Markič in predsednik radovljiske občinske skupščine inž. Leopold Pernuš.

41.000 TOVORNJAKOV IZ MARIBORA

MARIBOR — Tovarna avtomobilov in motorjev je v dvajsetih letih po tistem, ko so v njenem poskusnem oddelku izdelali prva prototipa komercialnega vozila TAM 2000, dostavila svojim kupcem doma in na tujem 39.999 teh vozil različnih tipov.

S proizvodnjo 2.000 vozil, načrtovano za letošnje, se bo število teh popularnih tovornjakov, izdelanih v Mariboru, povzpelo na 41.000.

PRVA ZASEBNA AVTOBUSNA PROGA

MOSTAR — Zdomec Alija Beglerović iz Gornje Drežnice pri Mostarju, ki se je vrnil v domovino, je dobil dovoljenje za vzpostavitev zasebne avtobusne proge, kar je verjetno enkratni primer v Jugoslaviji.

S svojim majhnim avtobusom, ki ima devet sedežev, bo po 20 kilometrov dolgi makadamski cesti prevažal potnike iz Doljne v Gornjo Drežnico in obratno.

SKRAJŠAN POSTOPEK CARINJENJA

BEOGRAD — Ob koncu leta, točneje 15. decembra, ko je na mejnih prehodih veliko gneče zaradi številnih gostov iz tujine, bo bistveno skrajšano njihovo zadrževanje na jugoslovanski carinski kontroli. Z uporabo novega pravilnika bodo cariniki lahko namesto enega potnika v istem času ocarinili pet potnikov.

MILAN JANIČ SVETOVNI PRVAK

DUISBURG — Jugoslovanski Milan Janić je ponovil uspeh z lanskoletnega svetovnega prvenstva v kajaku in kanuju na mirnih vodah in osvojil naslov svetovnega prvaka v "kajakaškem maratonu" v tekmovalju na 10.000 metrov.

RADENSKA VODA ZA ZDA

RADENCI — V letošnjih prvih sedmih mesecih so iz Radenc izvozili okrog 6,73 milijona litrov slatine ali za enajst odstotkov več kot v enakem času lani. Najmočnejše se je povpraševanje po radenski slatini povečalo v ZR Nemčiji, Italiji in Avstriji.

Nedavno pa so vzpostavljali stike tudi s potencialnimi kupci radenske v Zdrženih državah Amerike. Na trgu ZDA se zelo zanima za nakup tako mineralne vode iz Radenc, kot tudi za vrsto brezalkoholnih pijač, izdelanih iz nje.

REKORDEN IZVOZ VIN

BEOGRAD — Iz jugoslovanskih vinskih kleti je letos na svetovni trg stekla doslej največja reka vina. Do konca leta bo Jugoslavija namreč izvozila kar 10.000 vagonov vina.

Na vrhu seznama kupcev so države skupnega evropskega trga, ki bodo letos odkupili 6661 vagonov vina v vrednosti 550 milijonov dinarjev. Največji kupec jugoslovanskih vin, med katerimi gre častno mesto kosovskim črnim vinom, je Zvezna republika Nemčija. Med vini, ki jih uvaža ZRN so jugoslovanska vina na drugem mestu. Jugoslovanska vina gredo dobro v prodajo tudi v Veliki Britaniji, Švici, ZDA in Poljski, zadnje čase pa tudi v državah v razvoju.

MANJŠA CARINA ZA RABLJENE AVTOMOBILE

BEOGRAD — Najnovejši sklep jugoslovanske zveze vlade predvideva olajšave za uvoz rabljenih vozil, ki naj bi začele veljati s 1. septembrom. V prihodnje namreč ne bodo več upoštevali le letnika proizvodnje uvoženega vozila, temveč bodo na zmanjšanje vrednosti vozila vplivale tudi mehanske okvare. Osnovno pravilo pri uvozu pa bo še vedno, da carinske osnove za rabljeno motorno vozilo ni mogoče zmanjšati za več kot 50 odstotkov vrednosti novega vozila enakega tipa.

MEDNARODNI OTROŠKI SEJEM V CELJU

CELJE — 20 let po sprejetju deklaracije o pravicah otrok v OZN na žalost še mnogi otroci v sodobnem svetu nimajo niti temeljnih pravic. Številni otroci v času visoko razvite znanosti in tehnologije v posameznih delih vsota še vedno živijo v skrajni bedi. Te misli je izrekla na otvoritvi mednarodnega sejma "Vse za otroke" v Celju predsednica jugoslovanskega odbora mednarodnega leta otroka ter članica predsedstva zvezne konference

socialistične zveze Zora Tomič Mednarodni sejem, na katerem razstavlja 82 podjetij iz domovine in tujine, je odprl predsednik gospodarske zbornice Jugoslavije Ilija Vakić.

ZA DEVIZE 10 ODSOTKOV CENEJE

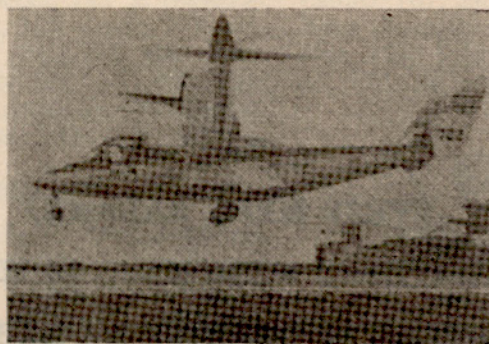
BEOGRAD — Lastniki deviz v Jugoslaviji bodo imeli v kratkem spet določene ugodnosti pri nakupovanju blaga domače proizvodnje. Svoje devize bodo prodajali banki po dnevnem tečaju, na temelju dobljene potrditve pa nato kupovali blago za dinarje in s popustom — predlog je, naj bi bil popust deset odstotkov.

Trenutno je predvideno z deviznim popustom kupovanje gradbenega materiala, stanovanj, kmetijskih strojev, bele tehnike, stereo naprav, barvnih televizorjev in podobnega. Na spisku so tudi "prevozna sredstva", vendar pa je še prej treba doseči soglasje, ali sodijo sem tudi osebni avtomobili. Zvedelo se je, da je kragujevska "Zastava" zahtevala devizni popust tudi za osebne avtomobile.

Glavni razlog, da se uvede nakup z deviznim popustom je v tem, da imajo Jugoslovani na svojih deviznih računih blizu šest milijard dolarjev. Ta sredstva se danes redko spreminjajo v dinarje, najpogosteje pa so namenjena za nakup blaga v tujini ali za potovanja prek meja.

KRIŽANEC MED LETALOM IN HELIKOPTERJEM

Letalski konstruktorji že dolgo časa želijo narediti letalo, ki bi lahko poletelo navpično kot helikopter in imelo hitrost in doseg običajnega letala. Prav zdaj delajo poskuse z letalom tipa bell XV-15 (na sliki), ki se je morda še najbolj približalo tej zamisli. To letalo firme Bell bi bilo zelo primerno a letališča v neposredni bližini mest, ker ne povzroča veliko hrupa. Oba propelerja pilot

TRUPLO TEKLO SKOZI MESTO

V Krakovu je bilo pred dnevi hladno in nevihtno, vendar je skozi mesto teklen gol možki. Mimoidoči so ga prijeli in ga odpeljali v prvo gostilno, kjer so ugotovili, da ima na desni nogi pri-

po vzletu obrne v smeri poleta. XV-15 naj bi dosegel hitrost 550 km na uro, kar je še enkrat toliko, kot zmora helikopter, hkrati pa bi bil tišji od letala na prope-

RIMSKÉ HIŠE NA MOSTU NA SOČI

MOST NA SOČI — Tako kot prejšnja leta tudi letos Goriški muzej nadaljuje za arheološkimi izkopavanji na Mostu na Soči. Njihova zadnja najdba je šest hiš premožnih Rimljanov. Sicer pa so doslej odkrili že 18 rimskih hiš, številne zlate prstane, novce, podobo, okraske in druge predmete. Arheologi pa imajo tudi velike težave, saj delajo pod stalnim pritiskom. Na območju, kjer izkopavajo, je namreč zgradni kompleks, zato morajo izredno hiteti, težave pa imajo tudi s financiranjem. Med načrti, ki jih ima Goriški muzej, velja omeniti obnovo rimske hiše na kraju, kjer so odkrili in pa odprtje stalne razstave predmetov, ki so jih našli na Mostu na Soči.

VRHNIŠKI SIR ZA ŠVICO

VRHNIKA — Kmetijska zadruga z Vrhnik je te dni poslala v švicarsko mesto St. Gallen 6 ton "švicarskega" sira ementalca, ki so ga izdelali v lastnih obratih. Tako bo vrhniški ementalca, ki ga v Cankarjevem rojstnem kraju izdelujejo že od leta 1928, prišel na švicarske jedilnike kot enakovreden mnogo bolj znanemu švicarskemu ementalcu.

Po nedavno sklenjeni pogodbi bo vrhniška zadruga poslala Švicarjem do konca leta 30 ton ementalca, že naslednje leto pa se bo pošiljka povečala na skoraj 150 ton. Med glavne raloge, ki so vplivali na odločitev Švicarjev za vrhniški ementalca, omenjajo visoko kvaliteto, posebno tehnologijo priprave in pa dejstvo, da v mleku, iz katerega delajo sir, ni pesticidov.

pet listek, na katerem je bila napisana številka. Potem pa so zvedeli za njegovo zgodbo: bil je navidezno mrtev in prepeljali so ga v pataloški inštitut. Prav v trenutku, ko so zdravniki hoteli začeti seciranje trupla, pa se je možakar zbudil in jim pobegnul.

Predstavljamo vam

TONI LAZNIK.

Toni je doma iz Šempasa pri Novi Gorici in je v Avstraliji že 21 let. Član našega Društva je osem let in medtem je bil tudi dve leti odbornik, 76. leta kot podpredsednik.

Naše Društvo je obiskal skupaj z najboljšimi prijatelji, družino Čuček. Alma Čuček, žena prijatelja je s seboj pripeljala tudi svojo mamo, ki se že dalj časa mudi na obisku v Avstraliji.

Ker Tonija že dalj časa nisem videl se nisem nič začudil, ko mi je dejal, da se je v začetku tega leta preselil iz Sidneja v Bularro blizu Katoombe.

Na moje vprašanje, kako je zadovoljen z uspehi našega klu-

ba danes, je dejal:

"Delo v odboru je bilo tudi pred leti naporno, vendar smo vzdržali in v veliko veselje mi je, da gre vse v redu naprej. Za mladino me pa skrbi, kadar bo na njih vrsta. Moj sin Joško se je ravno danes včlanil, kar mi je tudi v veselje."

"Kako pa gledaš našo staro domovino? Ali se nameravaš vrniti domov?"

"Ne. Veš kadar otroci odrastejo in postaneš starejši se ti ne da več seliti in pač ostaneš, kjer si. Veliko željo pa imam, da obiščem svoje starše v bližnji prihodnosti, kajti oče ima že 86 let, mama pa 83."

"Kako pa ti ugaja v novi okoliščini, kamor si se preselil?"

"Zelo mi je všeč. Ker smo se preselili s celo družino, čeprav sta hčerka in sin že odrasla, mi je še tembolj pri srcu. Sin mi je sedaj za vajenca, čeprav namerava po vajenski dobi nadaljevati šolanje v gradbeni stroki. Seveda mali Richard bo pa še dolgo lahko z nami."

"Kaj bi pa povedal našim bralcem ali Slovencem nasploh?"

"Že zadnjič sem čital v našem listu, da bi se Slovenci morali bolj družiti in sodelovati med seboj, s čimer se popolnoma strinjam. Časopis mi je tudi všeč in sploh mislim, da smo zaenkrat kar na pravi poti."

Toni je pred leti, ne le kot odbornik, ampak tudi kot delavec, veliko pripomogel našemu Društvu. Večina zidarskih del v klubu je napravil po zelo nizki ceni ali zastonj, za kar smo mu vsi lahko hvaležni. Vedno vestna v svojem odborništvu in delu sta z ženo Marijo zelo pogrešana med nami. Klub vsemu delu se je Toni marljivo ukvarjal tudi z

balinanjem in v letu 76 sta z rojakom Sušanom osvojila prvo mesto v dvojkah pri društvenem tekmovalstvu.

Tisti, ki smo pri Društvu že več let poznamo Tonija kot prijatelja, balinarja, delavca in sploh dobrega Slovenca ter mu želimo vso srečo še vnaprej.

P. Bogataj

DEJANJA REDKA, BESEDE NEŽNE...

BESEDE NEŽNE, kako ste smešne!
Tvoja sem, tvoj bom, za vedno srečna,
lepa si, joj kako mi ugajaš,
smej se mi, kako se svetijo tvoje modre oči,
tvoji lasje so kot morske alge,
igral bi se z njimi cele noči,
tvoje močne roke, moj fant,
BESEDE NEŽNE, kako ste smešne.

Ti si moja radost, hčerka,
ti si moj smeh, mali otrok,
ko boš odrasel boš lep kot tvoj očka,
ko boš velika, boš pogumna, bogata,
brez tebe moj sin, mi bo počilo srce,

BESEDE SLADKE, kako ste prazne.
VZEMI ROKO, stisni mi prste,
poglej ji v oči,
skušaj razumeti nemi nasmeh.
OBJEMI moje vroče telo brez besed,
kupi ji rože,
ostani doma s tvojim sinom in hčerko,
namesto da si na seji vsak večer.

BESEDE NEŽNE, kako ste smešne
DEJANJA, kako ste redka...

BOLOGNA SMALLGOODS

TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.

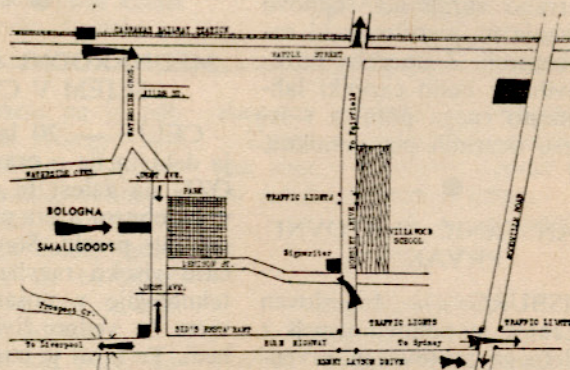
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA

J. & A. ŠKRABAN, Prop.

PISMA NAŠIH BRALCEV

Uredništvu Slovenca

Sprjela sva vse številke časopisa "Avstralski Slovenec", najlepša hvala. Z mojem sva bila prijetno presenečena nad vsebino lista. Delo Slovencev v Sydneyu in novice od doma, je zanimivo čitanje za vsakega Slovenca. Križanka nama je v veliko razvedrilo in upam, da ostane reden del lista. Čestitava odboru Slovenskega Društva na uspešnem delu in upava, da cilj lista "Avstralski Slovenec" ostane kot kačipot za prijateljstvo in mir med Slovenci v Avstraliji.

Iskrene pozdrave od
Andreja in Marte Oblesčak

Draga Andrej in Marta, upamo, da vama bo naš "Slovenec" prinesel del razvedrila v Vašim dom in hvala za sprejeto naročnino.

Ivanka

HRIBOVSKA DEKLETA.

Oj ta hribovska dekleta,
kako rožnatih so lic
v vrtu lepšega ni cveta,
kot deklet z gorskih je vasic.

Kadar kdo se ženit gre
v hribe gre naj po nevesto,
tam vzel pošteno bo dekle,
ki do smrti mu bo zvesto.

Dekle, je velik tvoj zaklad,
srce pošteno, zdrava lica,
to vredno več je kakor grad,
le kmalu najdi si možica.

Jakob Frlic,
upokojenec, Kamnik.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE IZ 5. ŠTEVILKE

Dragi bralci, žal nam je, če ste zastoj iskali rešitev v šesti številki. Nismo je objavili, ker do napovedanega roka nismo dobili prav nobene rešitve. Mislili smo, da smo vam dali mogoče premalo časa; zato je bilo sklenjeno, da se rešitev še ne objavi v šesti številki našega časopisa, ampak se odloži v upanju, da bi reševalci imeli s podaljšanim časa več sreče.

Ker nismo sprejeli nobene rešitve niti do konca septembra, smo se odločili, da pravilno rešitev objavimo. Žal nam je, če je bila križanka za marsikoga pretežka; upamo vsaj, da vas je zabavala.

Prosimo, da oprostite tiskarskemu škrtu, ki nam je vrnil nekaj napak, kot na primer: 23. vodoravno, kjer bi moralo biti angleški plemiški naslov, ne pa samo angleški naslov, prav tako v 100. vodor. kjer bi moralo bi-

Ko je sedel na travi in štel oblake, si je naenkrat zaželel govoriti z njim; vprašati ga, kako se ima, vprašati ga, če kdaj misli nanj, pogledati v njegov naguban obraz, v njegove sive, živahne oči.

Oče je odpotoval pred petimi leti v tujino. Takrat je bilo Dušanu deset let, in živel je pri stari mami, kajti mama je bila umrla pri rojstvu. Oče mu je obljubil, da ko bo le mogoče, bo Dušan z velikim letalom poletel preko dežel tja v Ameriko in oba z očetom bosta skupaj živela.

Prvo leto so pisma prihajala kar pogosto; oh, kako zanimiva so bila. Oče mu je opisoval ljudi, deželo, živali, pisal mu je, kako tudi on, čeprav je že star, hodi v šolo, da se nauči angleščine. Dušan se je smejal tja do solz, njegov oče, pa v šoli! Misli je, da je ta grozna šola le za otroke...

Drugo leto so postala pisma redkajša, krajša in hladnejša. "Tukaj je življenje zelo drago, jezik je zelo težak, jaz sem cele dneve v službi", in še in še; so bila to dejstva ali opravičila, Dušan ni prav razumel.

Potem po treh letih se je oče nenadoma vrnil, ojoj, Dušan ne bo pozabil tistega deževnega jutra ko je poštar prinesel babici telegram; stara ženička se je tako prestrašila. "Pridem v petek, Oče". Čisto po službeno, nobene lepe besede... "Telegrami so dragi", je dejala babica.

In čakal ga je na travniku za štaljo; nekako iz jeze se je oblekel v stare hlače in zapacano strajco in ga čakal. "Oče", velika beseda, veliki možakar, a tudi velik tujec. "Kaj on ve, s kom se družim in s kom se igram, kaj on ve o čem sanjam, kaj on ve,

ČRTICA

kako si ga včasih želim blizu moje postelje, visokega, starega a še vedno močnega", je premišljeval Dušan. In ko ga je zagledal, ga je zasovražil; po treh letih se ni vrnil sam, vrnil se je z neko žensko. Smešno žensko, z visokimi petami ki so se nevarno spodtikale na vaški cesti, s svetlo rjavimi, valovitimi lasmi in z nekakšno plesno obleko.

"Sin moj, to je Marija, moja sedanja žena. Prevelik si, da bi te poljubil in vzel v naročje, no, pa roko si podajva". Dušan je zbežal v štaljo med tople krave.

Zdaj je štel oblake in premišljeval, da je bilo morda napačno, da je takrat zbežal. Da mogoče tista ženska niti ni hudobna, le neumno oblečena in našminkana, in da ga oče ima morda še vedno rad, čeprav za nje ga ni prostora v Ameriki. Pri petnajstih letih se je Dušan počutil odraslega in zato se je odločil, da to očetu tudi dokaže;

"Dragi oče, že dolgo ti nisem pisal, pa saj ti mi tudi nisi. Upam, da si zdrav kot tudi tvoja žena. Odločil sem se, da študiram veterinarstvo, saj veš, krave in konji so bili vedno moja ljubezen. Hvala za denar ki ga še vedno pridno pošiljaš, pomagal mi bo da si plačam šolanje. Stara mama je zdrava in jaz tudi, le pridita še kdaj na obisk. Adijo."

"Če bi bil jaz Bog, bi omogočil, da bi tisti ki se imajo radi vedno skupaj živeli, moja mama in moj ata in jaz", je malo jezno pomislil, in se počasi odpravil na pošto. In potem se je okregal: "če lahko napišem možko pismo, zakaj pa imam otročje misli in želje!"

Danijela Hlis Thirion

KDO OD KOGA SE UČI?

Po jesenskem gozdu lovec hodi,
pod čevljem listje mu šumi,
po glavi mu pa misel brodi,
kje zvitorepko naj dobi.

Lisica pa za lovцем hodi,
z ostrim nosom ga sledi:
"Lisička bolj je zvita,
kakor misliš lovec ti."

Na prežo lovec sede,
rjavko čaka prelepo,
čas predolg mu že preseda,
počasi še zadremal bo.

Lisica pa po drugi strani
na lovčev dom hiti,
kokoško z gobcem zgrabi
a čakajo jo "hčere" tri.

Lovec zgodaj zjutraj vstane.
Polno perja tam leži.
Zlodej sakramenski,
odnesel je spet kure tri.

Lisica pa v svoji luknji
s pečenko se masti,
da boš vedel lovec mladi,
kdo od koga se uči.

Jernej Srebrnjak

RODNI ZEMLJI.

Vse življenje sem te ljubil,
od zore pa do mraka sem se trudil,
vse moči ti daroval,
ko tebe sem obdeloval.

Za plačilo pa izgovorim,
da v krilu srečno tvojem
po življenja dnevu mojem,
naj mirno spanje spim.

Jakob Frlic,
upokojenec, Kamnik.

ti-Nagy-ja, je bilo Agy-ja, kar nič ne pomeni. Ker pa je naš tiskarski škrat le kolikor-toliko pošten, ni hotel zadržati izmaknjene črke A, ampak jo je šel vtaknit v besedo NAVPIČNO in tako napravil NAVPIČANO. Škratu je res treba oprostiti ni naše gore list.

Rešitev nagradne križanke je taka:

VODORAVNO:

1. Gregorčič, 10. Javornik, 18. rodovitnost, 21. Marjana, 22. emirat, 23. lord, 25. TAA, 26. dr. (doktor), 27. ne, 28. eventualen, 33. iron, 35. mol, 36. eb, 37. orglice, 39. lasje, 41. mesar, 43. Pula, 44. oktet, 45. Ba, 46. kdo, 47. Otane, 49. Ig, 51. Pau, 52. blanket, 55. Bronte, 59. rotonda, 61. go, 63. opornik, 66. Ilok, 68. radij, 69. okroglo, 73. list, 74. AD (Anno Domini), 75. oje, 76. takt, 77. odbojka, 79. dispanzer, 82. vse, 83. uk, 84. anti, 85. ja, 86. UKV (Ultrakratki valovi), 88. koliba, 91. na,

92. metlar, 95. Ogulin, 96. accel (accelerando), 97. pa, 98. črv, 99. tj (to je), 100. Imre, 101. Nlo (Neznani leteči objekt), 103. Vesna, 105. le (Id est-to je, se pravi), 106. ojej, 108. Atlantida, 110. arabeske, 112. št (številka), 113. Trst, 118. Avon, 119. oko, 121. Ika, 123. Luna, 124. davek, 126. štab, 127. ni, 128. esej, 129. Al (aluminij), 130. Cankar, 131. kotlet, 132. to.

NAVPIČNO:

1. grenilo, 2. Rom, 3. edinost, 4. Gorenje, 5. ova, 6. ritem, 7. čt, 8. in, 9. čoln, 11. Am (americijski), 12. vaterpolo, 13. orangutan, 14. rja, 15. Na (natrij), 16. Ind, 17. kartel, 19. soteska, 20. trubadur, 24. da, 29. Vo (Vojni odsek), 30. Elma, 31. lo, 32. ciankalij, 34. raki, 38. Llandilo, 40. Etiopija, 42. Ro, 48. ee, 50. gnojenje, 52. bt, 53. tiktakanje, 54. PG (Pavla Gruden), 56. Rodopi, 57. tr, 58. enote, 60. org, 62. ordinacija, 64. Ikar, 65. Krk, 67. oskubiti, 70. otok, 71. lov,

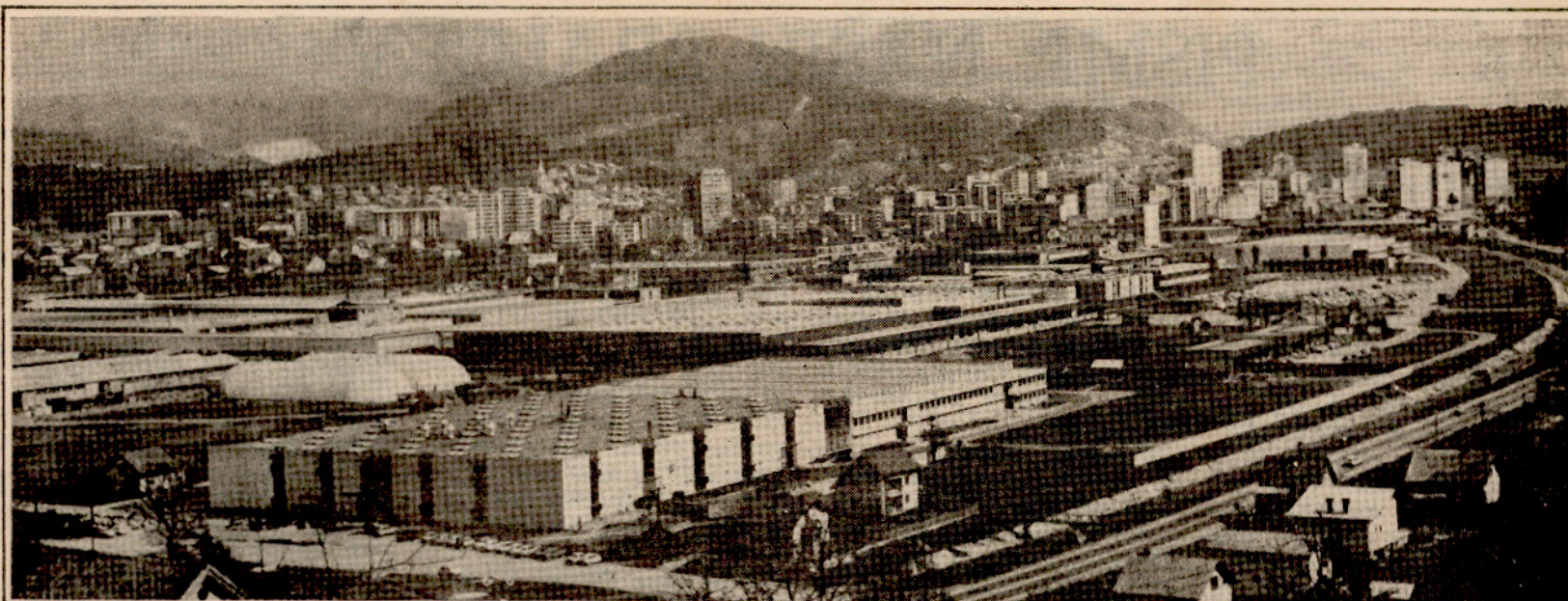
72. odskočnica, 74. Adana, 78. Beograd, 80. St. (Street), 81. zaton, 86. ura, 87. Valentino, 89. LUV, 90. il, 92. mle, 94. apotekar, 96a. cmerav, 96b. Erjavec, 102. lakota, 103. vas, 104. St. (Saint), 107. len, 109. atlet, 111. Boka (Kotorska), 114. Rus, 115. snet, 116. Tajo, 117. oda, 120. ob, 122. kit, 125. al, 126. šk.

SPORED ZABAV

Soboto 13.19 Srebrne Strune
Soboto 20.10 Novi Zvoki
Soboto 27.10. Srebrne Strune
Sobota 3.11. Srebrne Strune
Sobota 10.11. Srebrne Strune
Sobota 17.11. Srebrne Strune
Sobota 24.11. Honey Tones

Vljudno vabljeni odbor

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

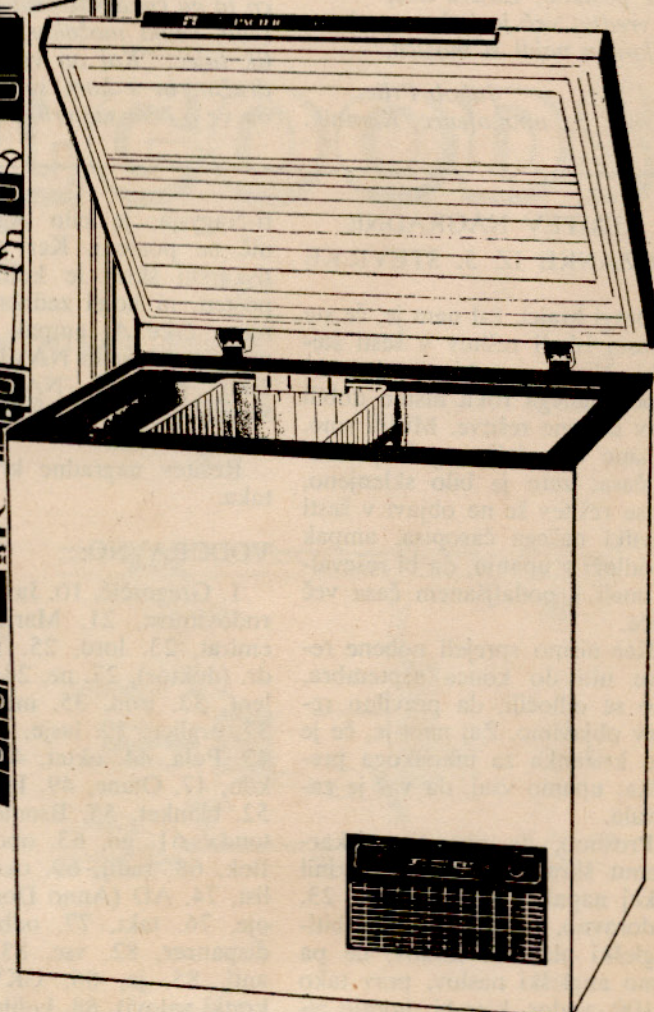

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje

A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

POTNIKI IZ INTERNACIONALNEGA LETALIŠČA V SIDNEJU

Od nas se je poslovila gospa Hermina Žetko, kot smo že pisali v peti številki "Slovenca", je bila tukaj na obisku pri svoji hčerki Almi in njenemu možu Vinkotu Cuček. Upamo, da je čas svojega obiska med dragimi preživela v sreči in da ji bo misel na hčerko in vnuke v domovini olajšana, ko se bo spomnila svojih počitnic. Vsi, ki smo gospo Hermino spoznali ob času bivanja v Sidneju, ji želimo mnogo, mnogo srečnih in zdravih let življenja v Sloveniji.

Gospa Hermina Žetko s hčerko Almo in Zetom Vinkom

V torek 2. oktobra sta se poslovila od svojih dragih tudi Drago in Roza Mavko. Bila sta na enomesečnem dopustu pri bratu Božotu in Fredotu Mavko tukaj v Sidneju.

Drago in Roza Mavko sta prišla na obisk iz Amerike, kjer živita že 27 let. Po njunem priporočilu, se jima je tukaj zelo dopadlo in sta celo omenila, da bi se kar preselila tukaj k nam v Sidnej.

Bila sta tudi na našem letnem balu in upamo, da sta se dobro počutila med nami na našem hribočku. Prišla sta v družbi brata Fredota Mavko in njegove žene Milene. Mavkovi, so poznani kot vesela in prijetna družba, bilo kjer koli, in pri tem prav nič ne zaostajata Drago in Roza, vesele in odkritosrčne narave.

Z željo, da sta preživela svoje počitnice, predvsem kot sta si želela, jima želimo srečno pot nazaj v Ameriko z željo, da se res mogoče še enkrat srečamo na Avstralskih tleh.

Za vedno nas je pred nedavnim zapustil naš priljubljeni pater Lovrenc Anželj. Patra Lovrenca vsi dobro poznamo po lepem glasu na našem radiju in pri tako požrtvovalnem delu za naše otroke v slovenskih šolah. Patra Lavrenca smo vsi imeli radi in ga bomo pogrešali med nami. Želimo, da bo tudi doma še tako skrbno delal za ljudi, ki potrebujejo njegove pomoči, in mu ob tej priliki izrekamo našo zahvalo za vsa njegova dela med Slovenci v Sidneju.

Med vse te potnike in obiskovalce svojega rodnega kraja, pa štejemo tudi Marijo in Lojzeta Gominšek, ki sta nedavno pripotovala nazaj v Sidnej. Bila sta na obisku pri svojih dragih v Sloveniji. Dobrodošla zopet med nami draga Marija in Lojze.

Iz dopusta v domovini so se vrnil, družina Wiliama ŽIZEK, gospa Ana in njena hčerka Jenny ŠKRABAN, težko pričakovani g. Bruno Prinčič in Miran Špicar. Vidimo, da se je Miranu

Slovenskemu Društvu pošilja lepe pozdrave iz Slovenije gđc. Nadja BAŠA. Nadja uspešno vodi mladi slovenski ansambel NOVI ZVOKI, ki večkrat igrajo pri našem Društvu. Nadja se nahaja na počitnicah pri svojih sorodnikih v Ilirski Bistrici. Zahvaljujemo se ji za pozdrave in ji želimo vse lepo v prelepi Sloveniji.

v Sloveniji zelo dopadlo, saj je svoj dopust celo podaljšal in se kar ne more zopet uživati v življenju naše tople Avstralije.

Mladi šahisti Slovenskega Društva Sydney

Družini Marinič, ki je prispela iz takozvanega dopusta iz Havajev, izrekamo našo dobrodošlico, ker se je njihov počitniški dopust, čez nekaj dni prihoda spremenil v bolniški dopust, želimo Bilu najhitrejšo okrevanje. Bil je namreč na Havajih preživel nepričakovano in težko operacijo na srcu. Tako se je čas "dopusta", kateri je bil odmerjen na osem tednov, skrajšal v nekaj dni muk in trpljenja njemu, kakor tudi ženi Edni in sinu Richardu. Upamo, da bo Bil kmalu zopet med nami, kar mu vsi člani S.D.S. posebno pa odboriki in uredniki "Slovenca" srčno želimo.

Pred kratkim se je vrnila iz dopusta v domovini tudi družina Antona Gros. Pravijo, da so imeli nadvse lepe počitnice, najbolj so pa pri tem uživali otroci. Tudi gospa Robin Gros, ki je po poreklu Avstralka, je povedala, da je naša Slovenija oziroma Jugoslavija zelo lepa. Prevozili so kar lep del Slovenije in se tudi mudili v drugih republikah Jugoslavije. Vreme je bilo lepo, tako, da so svoj dopust res lahko izkoristili do zadnjega dneva.

...Draga družina Gros, upamo da ste se naužili lepote naših domačih krajev, in dobrodošli zopet med nami.

Na dopust k družini LORBEK, je prispel iz domovine tudi g. Tone PLOJ. Tone je doma iz Ljubljane. Njegov prihod so praznovali v krogu svojih prijateljev v našem domu. Tonetu želimo vesele počitnice med nami.

Vsem naštetim želimo veselo dobrodošlico, več o novicah in doživljajih pa bomo pisali, ko se ustmeno kaj več o potovanju pomenimo.

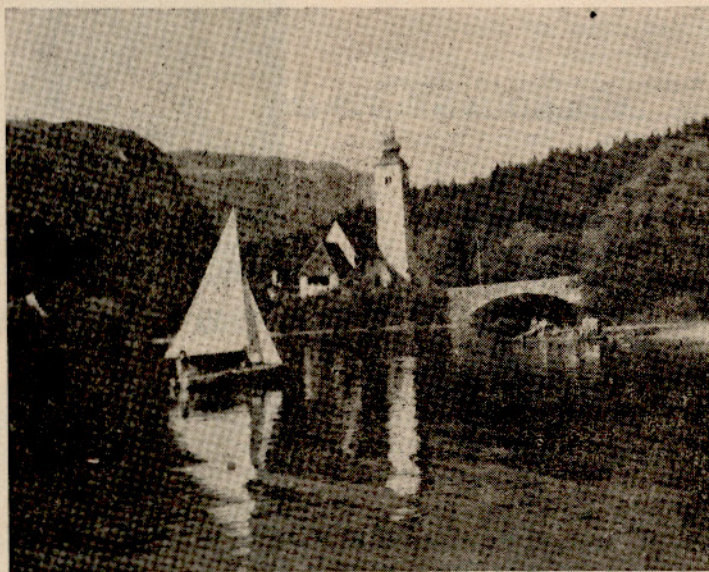
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in
- registrirano agencijo

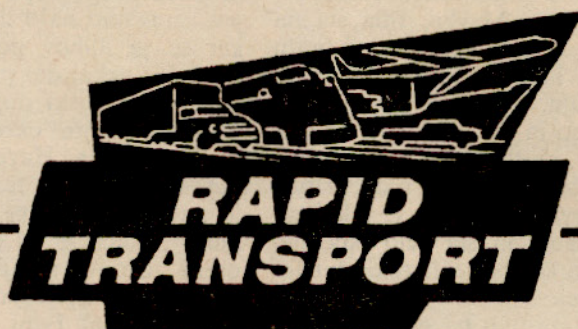

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

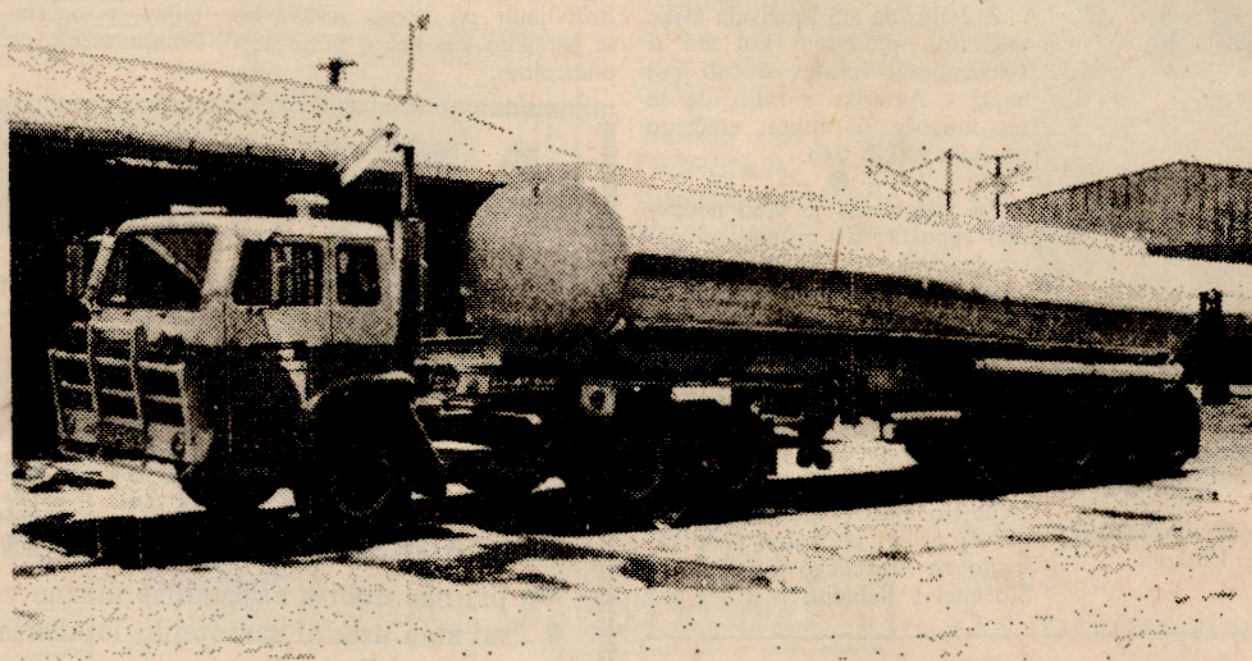
Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
347 KING ST.
Tel. 516 1558 po urah 32 4806

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT. PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carngbah, 2229